

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

Adventszemle

2015. május

Adventista Teológiai Intézet

Alakítja a gondolkodást
Tartós értéket közvetít
Igazolja a hitet

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

6

3 Vezércikk

Virgiliu Peicu

A peripatetikusok

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Világegyház
- Közlemények
- Ének-zene fesztivál

8 Alapcikk

Szociális munka – az advent misszió teljesítésének hatékony eszköze

12 Számadási Bizottság

Marius Munteanu

„Van órája, kérem?”

14 Adventista Teológiai Intézet

Emanuel Sălăgean

Szívből fakadó missziómunka

12

18 Számadási Bizottság

2014 – Visszatekintő elemzés

Ştefan Tomoiagă

Izrael fiainak száma

Eduard Călugăru

„Boldog, akinek segítése a Jákób Istene!”

21 Nyugvóra tért

Adrian Bocăneanu

Faluvégi Dezső – utazó az örökkévalóság felé

22 Misszió

Beniamin Stan

Az Evangélium Mexikóban

24 Nyelv és Ige

Filep-Lukács István

Ékes angyalnyelvünk

14

26 Reflexiók

Florin Lăiu

„Órálló, mennyi van még hátra...?”

28 Gyermek napja

A szerkesztőség

Könyvajánló a gyermekek napjára

29 Ellen White centenárium

Bibliai Kutatóintézet

Ellen G. White írásainak ihletettsége és tekintélye

30 Gyermekeoldal

Alina Chirileanu

Beszélgessünk Jézussal!

31 Szívtől szívnek

Marius Munteanu

„Kevesebbet prédikáljatok és többet tanítsatok!”

22

„Most van a felkészülés ideje. Isten pecsétje soha nem kerül tisztátalan, világias vagy törtető ember homlokára. Soha nem kerül a hamis nyelvűek és szívűek homlokára. Akik megkapják a pecsétet, azoknak a menny jelöltjeként, feltétlenül kell megállniuk Isten előtt.”

(Ellen G. White, Bizonyágtételek, 5. köt., 213. old.)

2015. május. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Ioan Câmpian-Tătar, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Iosif Diaconu Tanácsadók Marius Munteanu, Ştefan Tomoiagă, Eduard Călugăru, Florin Istrate, Mihai Maur, Aurel Neaţu, Iosif Paşca, Georgel Pîrlitu, Szász Ernő, Különleges munkatársak Romică Sirbu, Nelu Burcea, Daniel Chirileanu, Florian Ristea, Fordította Papp Andrea és Zakariás Loránd, Szerkesztette Mezei Áron, Tördelés Szócs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400 107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Tipografia Fast Print, Şos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 0020, Fax 021/323 0040

ISSN 1842 - 3361

A peripatetikusok

„Kövessetek engem...!” (Mt 4: 19)

Mózes 1. könyvében azt találjuk, hogy miután Isten megteremtette Ádámot, elsőként azt a feladatot bízta rá, hogy képezze magát a természet és a környező világ megismerése által. A 2. fejezet 12. verse leírja az ember oktatási folyamatának kezdetét Jézus és az angyalok vezetése alatt.

A nagy civilizációk kikristályosodásával egy időben megjelentek a különböző iskolák is. Azt mondják, hogy az első tanítók a különböző vallások papjai voltak, az első iskolák pedig a templomok és az imaházak, ahol a vallási tanítás mellett írást, olvasást, számtant és egyéb tudományos alapismeretet oktattak a kor tudásának megfelelő szinten. Az ókor civilizált népei között a zsidók ismertek voltak az oktatás iránti érdeklődésükről. Isten válaszolt erre az érdeklődésre, segítette és ihlette a leghatékonyabb oktatási módszerek kialakítását és eléjük tárta a tanulás legnemesebb célját.

A héber tanítások mellett a görög kultúra módszertanát is a keresztény civilizáció ihletforrásának tekintették. Itt a peripatetikus iskola modelljére gondolok. Ezt a megnevezést Arisztotelész iskolájára alkalmazták, mivel „a tanító Apolló templomának udvarán járkálva, séta vagy utazás közben adta le a leckét. A görög *peripatetikus* – *peripatein* kifejezés sétálást, gyaloglást, utazást, vándorlást jelent.” Ezt a módszert alkalmazták az ókor leghíresebb tanítói, gondolkodói és vallásalapítói. Mivel Jézus is ezt a módszert használta, szeretném kiemelni ennek az oktatási módszernek az egyik alapszempontját.

Az oktató köré gyülekező tanulóknak egyetlen indítékuk az volt, hogy szerették a bölcsességet és a tanítót példának tekintették. Megragadta őket az általa kifejtett igazság és hozzá hasonlóvá akartak válni. Naponta vele éltek, együtt utaztak, ettek és pihentek. Mindenben utánozni próbálták. A tanító lett számukra a legkiemelkedőbb személyiség. Tanítójukért éltek, dolgoztak és haltak. Nem azért tanultak, hogy versenyképesek legyenek egy szakmában, hanem azért, hogy nevelőjükhöz hasonlítsanak. Ez volt a Jézus által is alkalmazott peripatetikus iskola célja. Ez annak az iskolának és tanítványságnak a modellje, amit Jézus követendő példaként hagyott hátra híveinek, még ha formailag nem is, de tartalmilag biztosan.

Diákságom első napjaiban az Adventista Teológiai Intézetben tanúja voltam két diák közötti

beszélgetésnek. Abban az időszakban még csak a tanulmányi év befejezésének biztonságával sem rendelkezünk, annál kevésbé a négyéves teológiai tanulmányprogram elvégzésének tudatával. Kevés reményünk volt arra, hogy tanulmányaink után lelkészként dolgozhatunk. Olyan időket élünk. Ebben az összefüggésben az egyik diák társam megkérdezte a másiktól: „Gondolod, hogy megérjük tanulmányaink elvégzését és lelkészek leszünk?” Amikor ezt meghallottam, azonnal felfigyeltem, mert engem is ugyanezek a kérdések foglalkoztattak. A megkérdezett olyan választ adott, amit soha nem fogok elfelejteni: „Azért jöttem ide, mert vonzott Jézus és az Ő szeretete. Nem tudom, hogy leszek-e lelkész valaha és nem aggódalmaskodom emiatt, de örülök minden napnak, amit itt tölthetek az Ő iskolájában.” És valóban boldog volt. Soha nem lett lelkész, mert sajnálatos módon hirtelen halál érte. Ő volt az egyik társunk, Dumitru Ungureanu.

Jézus megparancsolta a prófétáknak, hogy ilyen iskolákat alapítsanak Izrael ifjai számára. Ezek voltak a prófétaiskolák. Általuk erősödött meg az izraeli civilizáció és az az időszak tekinthető az ország virágkorának. Egy kérdés azonban folyamatosan visszatér elmémbe. Jézus, emberként, miért nem akart az Ő parancsára alapított iskolákban tanulni? Miért nem akart ott tanítani? Miért nem járt a zsinagóga iskolájába? Ha Jézus most lenne tanuló vagy diák, beiratkozna iskoláinkba? Maradhatna-e évfolyamtársunk vagy szobatársunk? Szeretnénk, ha Ő lenne a tanárunk? Ő nem egy szakmára képez, hanem egy elhivatásra, egy sorsra és egy küldetésre: „Te kövess engem!” (Jn 21:22/b) ■

Virgiliu Peicu,
a *Curierul Adventist*
főszerkesztője

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

A Román Unió Végrehajtó Bizottságának ülésezése.....

2015. április 17. és 19. között tartotta ülését Bukarestben a Számadási Bizottság az egyház 2014-es tevékenységeiről és állapotáról. A bemutatott jelentések egy részét e jelen számban is elolvashatják.

A Bizottság újszerűsége abban rejlett, hogy a munkálatok nem a formális keretek között zajlottak. Ez alkalommal a Bizottság tagjai éltek a lehetőséggel, és találkoztak az egyház híveivel, ápolták a velük való közösséget, együtt imádkoztak. A 2014-es esztendőről készített jelentések egy részét is nyilvánosan mutatták be.

Péntek este a Végrehajtó Bizottság tagjait a Viața și Sănătate Kiadó látta vendégül. Az istentiszteleten részt vettek a Kiadó alkalmazottai és azok hozzátartozói, akik áldott örömmel hallgathatták a Dél-Erdélyi Egyházterület küldöttei által megosztott lelki tapasztalatokat és a Példabeszédek 25:13 verse alapján megfogalmazott üzenetet.

Szombaton a küldöttséget két fővárosi gyülekezet fogadta. A délelőtti istentiszteletnek a Balta Albă gyülekezet adott otthont. A Bánáti, az Észak-Erdélyi, az Olténiai és a Moldvai Egyházterület jelentései hangzottak el itt, majd Ésaías 21:11-12 versei alapján Istent dicsőítő áhítat zárta a találkozót.

Szombat délután az Ínvingători gyülekezetben gyűlt össze a küldöttség. Itt kerültek bemutatásra a Munténiai Egyházterület jelentései, valamint a Médiaközpont, a Teológia, a Kiadó, az ADRA és a Semnele Timpului folyóirat jelentései. A bemutatott lelki üzenet alapigéje Zsidók 7: 25 verse volt.

Az Unió Végrehajtó Bizottsága a soron lévő gyűlései alkalmával is találkozni szeretne a testvéri közösséggel, és nem csak Bukarestben, hanem az or-

szág más városaiban is, előre meghirdetett időpontokban.

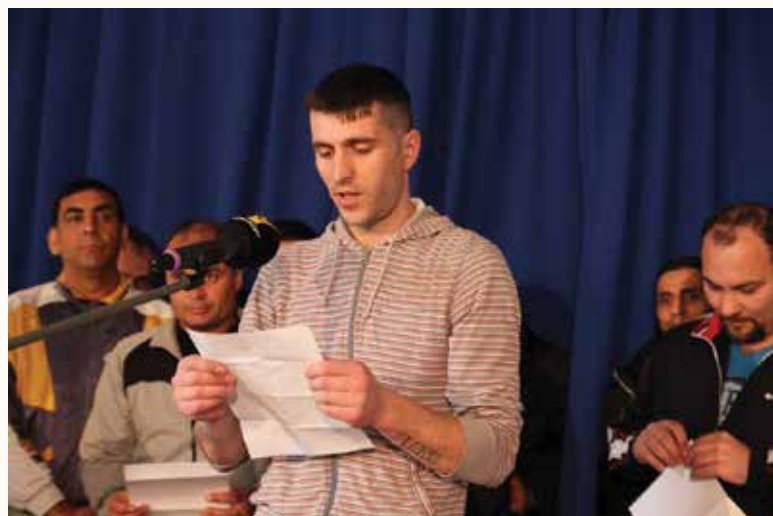
Távozáskor a zsoltáros által leírt érzés uralkodott a szívekben: „Mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak” (Zsolt 133:1).

A találkozások végén minden résztvevő úgy érezte, hogy Isten vezeti az Adventista Egyházat Romániában. Ő azt szeretné, hogy minden gyermeke részt vállaljon az előttünk álló nagy munkában.

„Reménység mindenkinek” – a foglyoknak is

2015. április másodikán, csütörtökön, a jilvai börtönben bukaresti adventista önkéntesek a Humanitárius Börtönszolgálat Egye-

sületének képviselőivel karöltve különleges lelki programot szerveztek „Reménység mindenkinek” címmel.

A program különlegessége abban állt, hogy a rabok nem csak meghallgatták az előadást, hanem részt is vettek benne: énekeltek, verset mondtak, beszélgettek Jézus áldozatának jelentőségéről.

„Tizenkilenc év rabság után most itt állok előttetek. Remény van a szívemben, egészséges vagyok, megbékéltem a sorsommal, de felszabadultam a bűn terhe alól. Jézus Krisztus, a mi Urunk és Üdvözítőnk megtisztított engem az Ő vére által!” – mondta Daniel Silviu Vasiliu, 38 éves életfogytiglani szabadságvesztésre ítélt férfi.

E valóban különleges esemény felemelő hangulatban ért véget. Foglyok és önkéntesek együtt énekeltek a Szabadító Istenről, hisz mindegyikük szabadságra vágyott, az igazi szabadságra és a mielőbbi hazaérkezésre!

Sorin Goleanu és Costel Gogoneață, a bukaresti „Grant” gyülekezet lelkészei

■ VILÁGEGYHÁZ

Tíz adventista áldozata van a kenyai terrortámadásnak

Legkevesebb tíz adventista áldozata van annak a kelet-kenyai terrortámadásnak, amelyben 148 diák vesztette életét.

Az áldozatok közt van Eric Nyumbuto, a Garissa Egyetem adventista diákközösségének vezetője is.

„Szavakkal nem lehet leírni, mennyire rettenetes volt az a nap! – mondta Philmon Okal rendőr, a garissai adventista gyülekezet szombatiskola oktatója, aki az elsők közt ért a helyszínre. – Ez a támadás újra eszembe juttatja, hogy Jézus visszajövele nagyon közel van. Reménységgel kell előre tekintenünk arra a napra, amikor megszűnik az erőszak, a halál és a megsemmisülés!”

A magát az április másodikai támadás szerzőjének tartó Al-Shabaab terrorcsoport az Al-Qaeda terrorszervezet része, székhelye Szomáliában van. Ennek a szervezetnek – melynek célja

a muzulmánok lakta területek felszabadítása – volt még keresztények ellen irányult támadása, de egyik sem volt ennyire súlyos.

Stanley Rotich, a garissai adventista közösség egyik tagja elmondta, hogy éppen az egyetem épülete mellett volt, amikor eldördültek a fegyverek. Azonnal felhívta mobilon Nyumbutót, az adventista diákközösség vezetőjét. Sikert is beszélnie vele pár szót, de a beszélgetés hirtelen megszakadt, telefonja kikapcsolt. Később tudta meg, hogy a barátját kivégezték.

A támadás több órán át tartott. Ez idő alatt majdnem hatszáz diáknak sikerült elmenekülnie a diáktothonból, azonban nyolcvan közülük súlyosan megsebesültek.

Kenya elnöke megígérte, hogy előkerítik és bíróság elé állítják az elkövetőket, majd elrendelte az Al-Shabaab központok bombázását. A rendőrség letartóztatott öt személyt, akikről gyanítják, hogy fegyvereket adtak el a terroristáknak.

A Hetednap Adventista Egyház már a támadás napján részvétét nyilvánította a meggyilkolt diákok hozzátartozóinak. A helybéli adventistákat – akik ismerték az áldozatokat – összetörték az események: „Ez az értelmetlen vesztesség teljesen összetört minket. Kérünk, imádkozzatok értünk és mindazokért, akiket közvetlenül érintett ez a tragédia.”

Adventist Review, 2015. április 8.

Ted Wilson testvér és az ENSZ főtitkárának találkozója

Az Egyesült Nemzetek Szövetségének főtitkára, Ban Ki Mun az Adventista Egyház elnökével, Ted Wilson testvérral történt találkozója alkalmával aggodalmát fejezte ki a vallásos intolerancia miatt, és arra kérte az Adventista Egyházat, hogy együttműködjön az ENSZ-szel az emberiség égető problémáinak orvoslásában.

Wilson testvér – az első adventista egyházelnök, aki ENSZ főtitkárral találkozott – hangsúlyozta, hogy az Adventista Egyház már hosszú ideje támogatja a vallásszabadságot, és hajlandó együttműködni olyan kezdeményezések gyakorlatba ültetésében, amelyek előbbre viszik Krisztus ügyét, és fizikai, szellemi, társadalmi és erkölcsi segítséget nyújtanak az embereknek.

Ted Wilson és Ban Ki Mun 45 perces találkozására a főtitkár New-York-i irodájában, az ENSZ épületében került sor. A találkozó létrejött nagyrészt Joseph Verner Reed követnek, az ENSZ

altitkárának, a hetednap adventisták barátjának az érdeme.

Ban Ki Mun hangsúlyozta, hogy meggyőződése: az embereknek tisztelniük kell egymást, azokat is, akik másként hisznek. Értékelte az Adventista Egyház tevékenységét, a vallásszabadság védelméért tett erőfeszítéseit, a nevelés, egészségügy és segélyszolgálat terén elért eredményeit. Az ADRA együttműködött az ENSZ-szel a közkeleti menekültek segítésében, de jelen volt a világ más részein is, ahol humanitárius támogatásra volt szükség.

„Az, hogy találkozhattam az ENSZ főtitkárával, valamint az, hogy a főtitkár felkért minket mint egyházat, hogy segítsük az emberiséget, igazi előjog volt számomra.” – nyilatkozta Ted Wilson testvér. – „A találkozó rendkívül sikeres volt. Felvázoltam a főtitkárnak és személyzetének az Adventista Egyház néhány tevékeny-

ségét. Beszéltünk arról, hogy mely területen válhatna egyházunk hasznára a világnak. Főleg a vallás- és lelkiismereti szabadság, az erkölcsi és lelki értékek, az emberi méltóság tisztelete, a családterápia, az ifjak bátorítása volt a témánk, de kitértünk olyan alapvető fizikai szükségletekre is, mint az ivóvíz és az alapvető nevelés kérdése.”

Ted Wilson a továbbiakban hangsúlyozta: „Csak akkor lehetünk hatékonyak e világért végzett szolgálatunkban, ha Isten vezet minket. Fel kell készítenünk az emberiséget Krisztus közeli eljövetelére! A Szentlélek által véghez kell vinnünk Jézustól kapott megbízatásunkat!”

Adj az egészséges kapcsolatokra!

3

www.secretsofwellness.org

Az egészség titkai

Az egészséges kapcsolatok nem a véletlen műve! Akár akarjuk, akár nem, életünk minden pillanatában összeköttetésben állunk szüleinkkel, gyermekeinkkel, feleségünkkel/férjünkkel vagy munkatársainkkal. Ha ezek a kapcsolatok építőek, ez erősíti immunrendszerünket és növeli a betegségekkel szembeni ellenállóképességünket. Egyeseknek örömforrást jelentenek családi és munkatársi kapcsolataik, másoknak szenvedést. A konfliktusok, erőszak, visszaélések vagy házassági problémák miatt kudarcélménnyel járó kapcsolatok erőteljesen hatnak az egészségre, álmatlanságot, depressziót, migrént vagy kimerültséget okozhatnak. A gyenge minőségű kapcsolatok negatívan befolyásolják fizikai jólétünket. De szükségünk van egymásra! Viktor Frankl, a híres orvos és filozófus, a következőt jelentette ki az élet értelméről: „Az ember akkor érti meg az élet értelmét, amikor valami vagy valaki felé fordul.” Pál apostol még egyértelműbben fogalmaz: „Senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek” (Róm 13:8).

Hogyan javíthatunk a kapcsolatainkon? A boldog kapcsolatok egyik összetevője a jó kommunikáció. Tanuljunk meg helyesen kifejezni érzelmeinket és viszonyuljunk érdeklődéssel a feleség/férj érzelmei iránt! A megbocsátást és hálát szintén tanulni kell.

Közeledj feleségedhez/férjedhez, szüleidhez, gyermekeidhez, munkatársadhoz úgy, hogy kapcsolatod újból harmonikus legyen. Ez leginkább a te javadat fogja szolgálni! Az egészséges vagy az egészséges kapcsolatok nem a véletlentől, hanem tőled függenek!

Dr. Klaus Gstirner
Orvos és pszichoterapeuta

■ KÖZLEMÉNYEK

Üdülés Szovátán

Szováta a Görgényi havasok tövében fekszik, 600 méterrel a tengerszint felett. Az itteni kezelőközpontok minőségi szolgáltatásokat nyújtanak a degeneratív, gyulladásoz betegségek, a csigolyabetegség, a lumbágó, hátgerincserv, artrózisok, reumatikus poliartritisz, nőgyógyászati kórok kezelésében.

Az üdülőközpontban kádas vagy medencés meleg fürdő, a tóból szivattyúzott sós ásványvizes fürdő, meleg iszappal történő testpakolás, kineztoterápiás kezelést szolgáló medencék, elektroterápiás és hidroterápiás keze-

lést szolgáló felszerelések, szaunák, tornatermek állnak a kikapcsolódni, pihenni vágyók rendelkezésére, valamint a Medve-tó és a Mogyorósi-tó, a hozzájuk tartozó napozóval.

További kikapcsolódást biztosít a parajdi sóbánya (6 km), Korond bazárja (12 km) és a Gyilkos-tó (75 km).

Az Adventista Egyház üdülőháza, mely a Trandafirilor utca 64 szám alatt található (az ortodox templomtól 50 méterre, balra az első letérő; igazgatója Viorel Neguliciu, telefon: 0751-764.099, 0265-570.504), 11 saját fürdős szobával

várja vendégeit, 10 napos turnusokra, az alábbi program szerint:

- május 10. – május 20.
- május 24. – június 3.
- június 7. – június 17.
- június 21. – július 1.
- július 5. – július 15.
- július 19. – július 29.
- augusztus 2. – augusztus 12.
- augusztus 16. – augusztus 26.
- augusztus 30. – szeptember 9.
- szeptember 13. – szeptember 23.

Árak/nap

- felnőttek: 100 lej/fő/szállás és étkezés
- 4 és 14 év közötti gyermekek számára 50 lej/fő/szállás és étkezés
- 0 és 4 év közötti gyermekek számára ingyenes

Bővebb információkat kaphatnak és feliratkozhatnak az alábbi címen:

Casa de Pensii a Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, Ilfov, irányítószám: 077190, O.P. Pipera, telefon: 021-269.03.38, mobil: 0744-388.030, 0740-104.001; e-mail: casapensii@adventist.ro.

A pénzt az Adventista Nyugdíjosztály számlájára kell utalni:

RO70BRDE445SV23727864450 – BRD, Jolie Ville-fiók. Az utalványra kérjük ráírni: „Sejur Sovata”, valamint a nevet, akire a foglalás történik. Fizetni lehet közvetlenül a Nyugdíjosztály pénztáránál is. A befizetett összeget csak rendkívüli esetekben adjuk vissza (baleset, betegség, haláleset).

Az adventista panzió a nyári üdülőszezonon kívül is igénybe vehető pihenésre, 25-30 fős munkatalálkozókra.

Szeretettel várjuk!

Ének- és zenefesztivál Marosvásárhelyen.....

2015. április 10., tizenkilenc óra ötven perc.

A marosvásárhelyi „A” gyülekezet kapuin belül köszöntések és nevetések moraja hallható...

Húsz óra három perc.

A nap lenyugodott. Immár énekszó és az esteli áhítat hallható, melyben Tamási Károly lelkész közli Isten üzenetét a jelenlévő fiatalok és az internet nézői számára.

Már csak egy éjszaka van hátra. Ez egyeseknek nyolc, tíz, vagy tizenkét órát, míg másoknak 5 órát jelent, de mindenki nagy készülődéssel kezdi a szombat világos részét.

Végre április tizenegyediké van! Csodálatos tavaszi nap, Isten áldása a ragyogó, meleg napsugarakon át is érezhető. Sietve igyekeznek gyerekek, ifjak, idősek, nők és férfiak elfoglalni helyüket. Reggel kilenc óra van, és a földszinten már alig találhatóak üres székek. Az imapercek alatt Poenariu Gelu lelkész egész napra való lelki táplálékot adott a hallgatónak. Egyesek suttogva kérdezték: Ünnepe van? Minek köszönhető, hogy a világ legnagyobb magyar gyülekezete zsúfolásig telve van? Az anyagyülekezet tagjai is új energiát és fiatalos lendületet kaptak, ami, mint kiderült, a még előttük álló eseménynek volt köszönhető.

A Dél-Erdélyi Egyházterület Ifjúsági Osztálya ugyanis harmadjára szervezte meg az „ének-zenei” ifjúsági fesztivált, mely két részből állt. A marosvásárhelyi „A” gyülekezetben zajlott le az első rész, ahol reggel tíz órától két és fél órán át fiatalok hangja volt hallható. A teremben levőkön kívül az internet nézői is nyomon követhették az eseményt a www.a-gyulekezet.ro honlapon (újránézési lehetőség a következő címen: <https://vimeo.com/album/3347789>). Amota Lóránt köszöntése után a programot az Echo kvartett nyitotta meg, őket követte a kolozsvári ifjúsági kórus és Csíkos Zoltán szavallata. A sort a nyárádszeredai ifjúsági kórus, Ferenczi Renáta és a csittszentiváni-mezőbergenyei Infinity kórus énekhangjai folytatták, majd Ambrus Evelyn költeményével dicsőítette Istent. A szünet után Kiss Ottó szavallatával és Fülöp Edmond köszöntésével folytatódott a program. Őket követte a marosvásárhelyi „A” gyülekezet ifjúsági kórusa, majd ismét a nyárádszeredaiak énekeltek. Két közösen előadott költeményt hallgathattunk meg Topor Antonella és Julianna, valamint Ambrus Evelyn és Bíró Albert részéről. A Midnight Shine Trió, az Infinity kórus és a ma-

rosvásárhelyi „D” és fickói gyülekezetek ifjúsági énekszámai között költeményt adtak elő Nagy Réka, majd Szabó Lóránd.

A befejező ének után a népes ifjúság együtt fogyasztotta el ebédjét és töltötte el a délutánt.

Az est fénypontja, és az „ének-zenei” ifjúsági fesztivál második része az immár harmadjára megszervezett „Dicsérjük az Urat” című ifjúsági koncert volt, melynek a marosvásárhelyi Kultúrpalota adott otthont. Hat kórus és három együttes lépett színpadra azzal a vágygal, hogy Isten nevét dicsőítsék. Hála legyen az Úrnak ezért az alkalomért, amikor szomjas lelkek újra feltölthettek a felemelő énekek és zeneszámok hallatán.

Az együtt töltött szombat csúcspontja a kórusok közös éneklése volt, amelyek eltávozás előtt a „Magyar zsol-tár”-t adták elő.

Boia Laura

Szociális munka – az advent misszió teljesítésének hatékony eszköze

Az Adventista Teológiai Intézet Szociális Munka Szak programja

Az ellentmondások világában élünk: a körülöttünk élő embereknek soha nem volt nagyobb szüksége Krisztusra és az Ő átformáló erejére, mint most, azonban mintha soha nem lettek volna érzéktelenebbek az evangélium üzenete iránt, mint most. Egy bizonyos melankóliával tekintünk a nem túl távoli múltba, azokra a napokra, amikor olyan sokan tárták ki szomjazva szívüket és életüket az evangéliumnak. Ilyenkor akaratlanul is feltesszük a kérdést, hogy ki, vagy mi változott meg. A Könyv ereje? A zászlóvivők? Az olvasók? „A sebesség százada” egy szempillantás alatt érkezett hozzánk és embertársainkat bővületbe ejti az egyre hatékonyabb technika varázsa, egyre jobban elmerülnek a mindennapi gondokba és egyre jobban megkaparintja figyelmüket a „perc kielésének” ellenállhatatlan kísértése. Természetesen, nem hagyhatjuk figyelmen kívül az elmúlt évek látványos társadalmi és kulturális változásait, azonban az alábbi soroknak a célja nem a poszt-modernizmus, az elvilágiasodás vagy az anyagiasság vallásra gyakorolt hatásának taglalása, hanem Jézus alakjának kiemelése, annak az életpéldának a hangsúlyozása, melyet földi élete során adott nekünk, amikor páratlan hatékonysággal szolgálta az embereket.

Ellen White a következőképpen foglalta össze a Megváltó földi munkáját: 1) elvegyült közöttük, 2) kedvesen viszonyult hozzájuk, 3) szolgálta szükségleteiket, 4) megnyerte bizalmukat, 5) hívta, hogy kövessék Őt.¹

A „szeresd felebarátodat, mint magadat” elv, mint a menyeyei Törvény gyakorlati mércéje, nem tölthető be, ha nem szakítunk időt a mellettünk élők megismerésére, először fizikai, majd lelki szükségleteik betöltésére. „A valódi vallás természete (...) nem rendszerekből, hitvallásokból vagy szertartásokból áll, hanem a szeretet cselekedeteinek megnyilvánulásaiból, abból, hogy minél több jót tegyünk másokért, őszinte szívvel.”²

Egyedül Jézus módszere...

A szükségben levők szívét az melengette a legjobban, hogy Jézus hajlandó volt közeledni hozzájuk és megismerni szükségleteiket. Ő mindig rendkívüli figyelemmel kísérte a testi szükségletek kielégítését is, amelyet a farizeusok túlságosan hétköznapiak tartottak. Amikor emberek ezrei követték egy félreeső helyre, Jézus csodálatos módon megsokasította a kenyeret és a halat, hogy egyszerű, de bőséges ebéddel kínálja őket, miután leültek pihenni egy keveset. „Ő, aki megmutatta az embereknek a békesség és a boldogság elnyerésének útját,

ugyanolyan mértékben gondoskodott pillanatnyi földi és lelki szükségleteikről egyaránt.”³

Rudi Maier, volt ADRA vezető, az Andrews Egyetem tanára, úgy véli, hogy csak úgy követhetjük Jézus missziós elveit, ha tiszteletben tartjuk a fent említett 5 lépést. Az első négy: vegyülünk el az emberek között, forduljunk kedvesen feléjük, szolgáljunk szükségleteik kielégítése érdekében, nyerjük el bizalmukat. Ezek a végső kihívás előkészítő szakaszai. Az ötödik lépés a felhívás, hogy lépjenek a keskeny ösvényre. Ugyanaz a szerző felteszi a kérdést, hogy vajon a zavar, amelyet a visszautasítás pillanatában érzünk, megoldható lenne-e, ha figyelmesen követnénk Jézus példáját és szolgálatunkat a szükségletek kielégítésével kezdenénk.⁴

Egyedül Jézus módszere által érinthetjük sikeresen az emberek szívét. A Megváltó egyesült az emberekkel, mint aki a javukat akarta. Kedvesen viszonyult hozzájuk, gondoskodott szükségleteikről és megnyerte bizalmukat. Majd így szólt hozzájuk: „Kövessetek engem!”

(A nagy Orvos lányomán)

Gyakran azt vesszük észre, hogy a Jézus követésére szóló végső felhívás utáni döntések számbeli felmérésével próbáljuk kiértékelni a „szükségletek betöltését” célzó tevékenységeink sikerét. Azonban ne feledjük el, hogy, habár Jézus előre látta az eseményeket és kifejezte a kilenc beteg hálátlan viselkedése miatti csalódását, mégis mind a tíz leprást meggyógyította. Befektetnénk-e mi értékes erőforrásainkat, időnket, pénzünket, energiánkat mások megsegítésébe, ha előre tudnánk, hogy döntéseik az örök kárhozatra vezetik őket? Ha maga a Megváltó nem az Ő személyével szembeni pillanatnyi pozitív döntések függvényében töltötte be az emberek szükségleteit, nem lenne-e bölcsőbb, ha mi is az Ő példáját követve, nem szabnánk feltételeket? Lehetséges, hogy ilyen összefüggésben az „ingyen vettétek, ingyen adjátok” (Mt 140:7-8) olyan értelmet nyer, amit eddig még nem is sejtettünk. Biztos vagyok benne, hogy az emberek fizikai, lelki vagy szellemi szükségleteinek betöltésére irányuló fáradozásaink gyümölcsét csak a Teremtőnkkel való nagy találkozás pillanatában ismerhetjük meg a maga teljességében.

Fotó: Emanuela Jalbă

Szükség van-e még szociális munkára a jólét századában?

A keresztény szolgálat egyetlen oszlopát sem hanyagolhatjuk el, függetlenül attól, hogy nevelésről, egészség-ről vagy szociális munkáról van szó. Ez a három együttesen képezi azt a „szolgálatot”, amely imával és a hit bizonyágtételével áthatva megtermi a kívánt gyümölcsöket. Az Egyház figyelmének középpontjában elsősorban az egészség és az oktatás áll. Az adventista oktatási rendszer több mint 7800 iskolát, kollégiumot és egyetemet foglal magában, ahol több mint 1 800 000 diák⁵ tanulhat. Ezen intézmények célja a helyes istenkép helyreállítása az emberben, melyet nemcsak egyszerűen az ismeretanyag átadása, hanem az emberi egyéniség minden területének fejlesztése által szeretnének elérni, egyaránt hangsúlyozva a lelki, a fizikai, az intellektuális és a társadalmi-érzelmi területeket. Ez a megközelítés az adventista egészség-filozófiában is fellelhető. Elveihez híven, az Egyház bátorítja az egészséges életmód szabályainak tiszteletben tartását, a káros anyagok kerülését, a „jó” dolgok kiegyensúlyozott használatát, beleértve a szükséges orvosi kezeléseket és beavatkozásokat.

Azonban milyen mértékben irányítjuk figyelmünket a harmadik oszlop, a szociális munka felé? Tulajdonképpen, tágabb értelemben, mennyire időszerű napjainkban a szociális szolgálat vagy az ilyen irányú szükségletek betöltését célzó misszió?

Napjainkban földünk lakossága meghaladja a 7 milliárdot, melyből mintegy 800 millióan alultápláltak. Naponta több mint 30000 felnőtt és gyerek hal éhen.

Annak ellenére, hogy a fiatalok körében az utóbbi években nagymértékben csökkent az analfabetizmus, az UNICEF adatai szerint 2012-ben még mindig körülbelül 126 millió írástudatlan fiatalt (15–24 év között) tartottak számon világszerte.

Az UNESCO adatai szerint mintegy 150 millió hajléktalan gyermek él a világ nagyvárosainak utcáin.

Naponta 15000 ember hal meg a dohányzás következtében és 7000-en az alkoholfogyasztás miatt. 2008-ban

155–250 millióra becsülték a különböző kábítószeret használó személyek számát.

Országanként átlagosan a nők 30–60%-a esik áldozatául a családon belüli erőszaknak.

Évente 800 000 személy követ el öngyilkosságot, 2012-ben pedig világszinten ez volt a fiatalkori (15–29 év) elhalálozások második leggyakoribb oka.⁶

Mivel mi jól érezzük magunkat hétköznapi kényelmünkben, gyakran hajlamosak vagyunk elfeledkezni azok szükségleteiről, akik lehetséges, hogy közvetlen környezetünkben vagy tőlünk csupán néhány kilométer távolságra élnek. A szociális gondok nem tűntek el bolygónkról és nem is csökkennek, mióta a Megváltó már nem jár-kezel az emberek között. A bemutatott számadatok nem tükrözik az aggodalomra okot adó vagy tragikus valóságot, azonban úgy tűnik, hogy helytállóak, elsősorban nemzetközi összefüggésben, tekintetbe véve a „mind az egész földön” kihívást. Ugyanakkor gyakran felmerül az elszigetelődésre, távolságtartásra való hajlam, mert nem szeretünk beavatkozni „a lét kellemetlen helyzeteibe” annak ellenére, hogy embertársaink egészségéről, jólétéről vagy éppen életéről van szó. Mentségül hozzuk fel saját egyensúlyunk fenntartásának szükségességét, valamint azt a tényt, hogy képtelenek vagyunk jelentős mértékben betölteni azokat a szükségleteket, amelyekkel naponta szembekerülünk. Elfeledjük, hogy nem tartozunk többel, mint ami saját gyenge kezünkől származik, melyhez Ő hozzáadja erejének teljes dicsőségét.

Ha kevesebb időt töltenék prédikálással és több időt szentelnék a személyes szolgálatnak, akkor nagyobb eredményeket érhetnének el. Meg kell könnyíteniük a szegények terhét, ápolnunk kell a betegeket, bátorítanunk és vigasztalnunk a szomorúakat, a gyászolókat, oktatnunk és tanítanunk a tudatlanokat, tanácsolnunk a tapasztalatlanokat. (...) Ez a munka nem lehet és nem lesz terméketlen, ha a meggyőződés ereje, az ima ereje és Isten szeretetének ereje kíséri.

(A nagy Orvos lábnyomán)

Loren Eiseley író egy nagyon találó történetet jegyzett le. Egy néptelen tengerparton sétálgatott napfelkeltekor, amikor a távolban megpillantott egy emberalakot, aki időközönként lehajolt és valamit a tengerbe hajított. Amikor közelebb kerültek egymáshoz, látta, hogy a fiatalember a partra vetődött tengeri csillagokat dobálta vissza a vízbe. Az író megkérdezte, hogy miért kínlódik ezek megmentésével, hiszen ez haszontalan időtöltés, ugyanis semmi esély nincs arra, hogy a homokba sodródott több ezer állatkát mind visszajuttassa a tengerbe. A fiatalember, miközben felemelt és messzire hajított egy tengeri csillagot, mosolyogva válaszolta: „Ezeknek számít”. Az író otthagya éppen készülő kéziratát és a délelőttöt tengeri csillagok mentésével töltötte.

A tengeri csillagok Teremtője egy alkalommal ezt mondta: „Nemde öt verebet meg lehet venni két filléren? És egy sincs azok közül Istennél elfelejtve. (...) Ne féljete azért, sok veréb-nél drágábbak vagytok.” (Lk 12:6-7)

Biztos vagyok benne, hogy Ő erőt ad csatlakozni ahhoz az erőfeszítéshez, amely a körülöttünk élők szükségleteinek érdekében zajlik, amikor mi magunk is felmérjük azt az értéket, amelyet Ő tulajdonít még a legjelentéktelenebb személynek is ezen a földön. Tekintetbe véve, hogy a Megváltó mennyei szemmel nézte az embereket és egyformán nagy figyelmet fordított lényünk minden dimenziójára, lehet, hogy a fizikai szükségletek betöltését már nem az „előevangélizálás” kategóriájába kellene sorolnunk, hanem a misszió ugyanolyan fontos, szerves részének, a teljes egész egyik összetevőjének kellene tekintenünk.

Kezdeményezések és szükségletek

Intézményes szempontból, az Egyház legjelentősebb kezdeményezése társadalmi téren az ADRA (*Adventist Development and Relief Agency*) nemzetközi szervezet tevékenysége, mely több mint 130 országban van jelen, bekapcsolódik a természeti katasztrófák sújtotta övezetekben zajló mentési munkálatokba, az éhség leküzdésébe, a társadalmi igazságszolgáltatás előlendítésébe, a gazdasági fejlesztésbe, a gyerekvédelembe stb. Országunkban az ADRA 1990-ben alakult meg, oktatási és egészségnevelési programokat szervez, hozzájárul a családon belüli erőszak megelőzéséhez, segíti a természeti csapások áldozatait, hozzájárul a gazdasági fejlődéshez és támogatja a mellőzött társadalmi csoportok tagjait.

Különös figyelemmel kísérik a mozgássérült és fogyatékos személyek szükségleteinek kielégítését, a Generál Konferencia Szombaticskola és Személyes Szolgálat Osztályának keretén belül működő *Special Needs Ministries* által. Missziójuk, hogy megfelelő módszerekkel a fizikai és szellemi fogyatékkal rendelkező embereknek is hatékonyan közvetíthessék az evangélium üzenetét. Jonathan Kuntaraf, az osztály vezetője 2013-ban egy ilyen jellegű találkozón kijelentette, hogy az Egyház „elhatározta, hogy minden divíziót, uniót, egyházterületet és helyi gyülekezetet képezzen ki, hívjon meg és bátorítson erre a szolgálatra, aminek már elérkezett az ideje.” Országunkban, más hasonló szervezetek mellett, ezen a területen kimagasló munkát végez, a fogyatékosok szükségleteinek többirányú betöltése által, a „Kelj fel és járj” Egyesület.

Habár a fent említett statisztikai adatok egy világszintű helyzetre vonatkoznak, a helyi valóság sem sokkal jobb ennél. Például az UNICEF 2012-es jelentése Romániát Európában vezető helyre állítja a gyermekszegénység és általában a lakosság szegénységének listáján. A gyermekes családok esetében ez számos kellemetlen következményt eredményez: személyazonossági iratok hiánya, orvosi ellátás nélkülözése, visszaélések (többek között a gyermekek dolgoztatása), írástudatlanság, fiatalkori bűnözés stb. Ahogy Jézus felhívta a figyelmünket, a „szegények mindenkor velünk vannak” (Mt 26:11). Ez alkalmat ad nekünk a szolgálatra, ugyanakkor időnként a tehetetlenség és a csüggedés érzését is kiválthatja. Következésképpen a szegénység, ösz-

Fotó: Emanuela Jalbă

Fotó: Emanuela Jalbă

Fotó: Emanuela Jalbă

szettségével és súlyosságával minden szociális gond közül a legnagyobb kihívást jelenti a múltban, a jelenben és a jövőben egyaránt. Az Adventista Teológiai Intézet keretében a Szociális Munka Szak célul tűzte ki, hogy kiképzni azokat a fiatalokat, akik a hátrányos helyzetűekkel szeretnének foglalkozni, azonban ne essünk abba a tévedésbe,

hogy minden felelősséget az erre szakosodott szervezetek, osztályok vagy egyének vállára helyezzünk.

„Adj egy embernek egy halat és egész nap van mit ennie. Tanítsd meg horgászni és egész életére elláttad élelemmel.”

Sok esetben, saját kezdeményezésből, mint csoport vagy mint gyülekezet, csupán elszórt, alkalmoszerű tevékenységek végzésére szorítkozunk, melyek keretén belül kiválasztunk különleges gondokkal küzdő családokat vagy személyeket és anyagilag támogatjuk őket (javakkal vagy pénzzel). Egy idő elteltével azonban általában „elfeledkezünk” róluk és a legjobb esetben hónapokkal vagy évekkel később újra felkeressük őket. Az ilyen esetekben, ha valóban változást szeretnénk hozni ezen emberek életében, javítva életminőségükön, az építő megoldás az lenne, ha közepes és hosszútávú terveket fektetnénk le, részletesen, egy szakember segítségével felmérnénk szükségleteik természetét és mértékét, megvizsgálánk a rendelkezésünkre álló erőforrásokat és egy jól megszervezett rendszer keretén belül nyomon követnénk a megfelelőnek vélt módszerek alkalmazását.

A kizárólagosan anyagi javakkal megoldott szükségletek (a kínai közmondás „hala”) az állandósulás kockázatával járnak. Ez a jelenség a segítségre szoruló személyt függővé teszi az „adományozótól”, ugyanakkor sok erőforrás kárba vész abban az esetben, ha a szóban forgó személyek nem őszinték és nem valós helyzetüket mutatják be. Azonban ha az anyagi segítséget belevonjuk egy nagyobb, emberi erőfeszítéseket és időt igénylő befektetésbe és megtanítjuk az illető családot „horgászni”, akkor kezdeményezésünk időben hatékonyabbá válik, függetlenül attól, hogy egészségügyi és higiéniai alapelveket, a háztartás megszervezésével kapcsolatos ismereteket közvetítettünk vagy a gyerekeknél, az iskolai feladatok megoldásában nyújtottunk segítséget. Ellen White kijelentette, hogy „több vallás van egy darab kenyérben, mint ahogyan azt sokan gondolnák”, majd aláhúzta: „ahhoz, hogy szorgalmas munkássá és anyagilag függetlenné váljon, sok embernek föltétlenül szüksége van segítségre,

bátorításra és tanításra. Számos olyan szegény család van, akik számára egyetlen missziómunka sem lenne jobb annál, mint ha segítenénk őket, hogy vidékre költözve megtanulják művelni a földet és megtermelni a mindennapi élethez szükséges élelmiszereket.”

Az elvilágiasodott posztmodernista emberek egyik legnagyobb szükséglete, hogy valamilyen módon változást eszközöljenek mások életében. Az olyan kezdeményezések amelyek által ételt lehet biztosítani az éhezőknek, otthont a hajléktalanoknak, az elvilágiasodott embereket odavonzzák a keresztények mellé a szegények megsegítésének közös ügyéért. Egy ilyen közös misszió lelki kapcsolatokat teremthet az emberek között.

(Jon Paulien, *Az örökkévaló Evangélium egy változó világban*)

Amikor érezzük, hogy nem tudjuk megfelelően beosztani a gyülekezet idejét és erőforrásait ahhoz, hogy szervezési tevékenységekre és evangelizálásra is jusson, akkor gondolkodjunk el azon, hogy eljött az ideje újból feltekinteni Jézus példájára, akinek elsődleges célja a „legkisebkek” egyszerű szükségleteinek a kielégítése volt. Térjünk vissza a szolgálat egyszerűségéhez. Végül is, a Megváltó szavaival élve, ahogyan a szegényekkel, éhezőkkel, szomjazókkal, idegenekkel, ruhátlanokkal, betegekkel és rabokkal bánunk, az dönti el a végső ítéletkor, hogy az örökkévalóság küszöbén Jézus jobb vagy bal oldalán állunk majd. ■

1. *A nagy Orvos lábnymán*, 3. fejezet

2. *Jézus élete*, 54. fejezet

3. *Jézus élete*, 39. fejezet

4. *Working with the Poor*, 3. old.

5. Forrás: <http://education.gc.adventist.org/>

6. Forrás: Food and Agriculture Organization of the United Nations, UNICEF, UNESCO, United Nations World Food Programme, World Health Organization

7. *A nagy Orvos lábnymán*, 3. fejezet

Fotó: Emanuela Jalbă

„Van órája, kérem?”

A Román Unió elnökének beszéde, melyet a 2015. április 17. és 19. között tartott Számadási Bizottság alkalmával tartott

Már is eltelt egy év. Senki nem kérdi meg tőlünk, hogy alkalmazkodtunk-e küldetésünk mércéjéhez, vagy még az útkeresés szakaszában vagyunk. De tulajdonképpen nem is kellene alkalmazkodásról beszélnünk. Megtiszteltetésként éljük meg, hogy Teremtőnk olyan szolgálatra hívott el bennünket, amely érdekében mindent előkészített számunkra: munkatársakat, anyagi forrásokat, lelki ajándékokat, családként szerető testvéri közösséget.

Nem a munka nyomaszt, hanem a felelősség. Állandó kihívás számunkra a hívek elvárásainak és az Isten által személyesen kinyilatkoztatott kérések teljesítése. A testvéri közösség joggal kér tőlünk vezetést, lelki táplálékot, lelkészetet, példamutatást. Szombatról szombatra – de más alkalmakkor is – nyilvánvaló aggodalommal kérdezik tőlünk: „Hány Óra van?”

Kötelességünk minél pontosabban válaszolni erre a szívbe markoló kérdésre. Tudni szeretnék, mennyire van közel a Királyság. A hittestvérek kérdéseire nem elég, ha azzal válaszolunk, hogy mit valósítottunk meg. Nem elég felsorolnunk a megvalósított terveket, evangelizációs kampányokat, beruházásokat, építkezéseket, szemináriumokat, képzéseket, imaház felújításokat, személyzeti változásokat, költözéseket, részvételi számadatokat, szombati látogatásokat, bizottságokat. Mindezek az Unió osztályai fáradozásának és a kedvezményezettek hozzájárulásának köszönhetően valósulhattak meg. Csakis akkor érdemes felsorolnunk a 2014-es év hangzatos sikereit, ha meg vagyunk arról győződve, hogy mindezek szerzője Isten. Csakis akkor van értelme percek, órák eltöltésének munkajelentések bemutatásával, ha biztosak vagyunk abban, hogy a Szentlélek hagyta jóvá a bennük foglalt megvalósításokat. Fényképeket is bemutatathatunk jelentéseink során, de csak akkor, ha azokon a fotókon Jézus is szerepel, aki meghalt azért, hogy ma, itt jelentéseket tehessünk közzé. Még a hívők is érdeklődéssel követik a vezetőség és az osztályok tevékenységéről szóló jelentéseket, ha érzik, hogy szívünk tiszta és célunk nemes. Még nyomtatott formában is megjelentethetjük ezeket a beszámolókat, ha van bennük erő meggyőzően közvetíteni az irányt vesztett világnak: mennyit mutat pontosan a történelem órája?

Hiszem, hogy sok prédikációt hallottunk már Ésaías 21:11 verséről: „Vigyázo! Meddig még az éjszaka, meddig még az éj?”. De még soha eddig nem éreztem ekkora felelősséget pontos, derűlátó, biblikus és időszerű választ adnom erre a kérdésre! Válaszunknak ma meggyőzőbbnek kell lennie a „vigyázo” szavainál: „Ha kérdeni akartok, kérjétek, forduljatok vissza és jertek el!” Nem elég, ha elkönyveljük, hogy újból eltelt egy év, hogy bemutatunk pár jelentést, és ősszel újra találkozunk a Költségvetési Bizottság alkalmával, vagy jövő tavasszal, a következő Számadáskor.

„Ha nem értjük meg, mekkora jelentősége van minden, az örökkévalóságba folyt pillanatnak, és nem készülünk fel Isten nagy napjára, hűtlen sáfárok vagyunk. A vigyázónak ismernie kell az éjszakai pontos órát. Mindennek ünneplés jellege van ebben az időben, és ennek tudatosulnia kell minden emberben, aki hiszi e jelenvaló igazságot. Úgy kell dolgozniuk, hogy közeleg ama nap...”

Időnk értékes. Kevés, nagyon kevés nap áll rendelkezésünkre, hogy felkészüljünk az örökké tartó életre. Nincs vesztegetni való időnk!” – Ellen G. White, *Bizonyságtételek*, 6/407.

Ha ránk néznek az emberek, megtudják-e, hogy hány Óra van? Ránk, vezetőkre? Biztathatjuk-e őket – anélkül, hogy szívünk hevesebben dobogna egy hazugságvizsgáló tesztől való félelem miatt –, hogy kövessék a példánkat? Ha követnék lépteinket, egészséges elmével, sértetlenül a jó utat járnák? Megérnék a következő bizottsági vagy választási közgyűlést? Minden óra az idő múlását méri. De van egy belső óra, amely a pontos időt mutatja, s amely idővel az embernek azonosulnia kell.

Addig, ameddig Istenünk eldönti, hogy érkezett a hajnal pillanata, válaszunk a támpontok nélküli emberek számára – s közülünk is sokak számára – ez legyen: „Tudjuk, hogy nincs már sok hátra az éjszakából, de addig is, ameddig beköszönt a reggel, nekünk a Világosságot kell terjesztenünk a sötétségben. Ez egyetlen küldetésünk: a Világosság hirdetése. Nem rejthetjük véka alá. Hiszünk az Igazságban, nem szégyeníthetjük meg egyetlen magatartásunkkal, parateológiai zagyaságainkkal. Érezzük az idő múlását. Napjainkat számláljuk, nem a projektjeinket.

„Ezt az igazságot azonban nem a tudós teológusok értették meg. Ha a teológusok lelkiismeret-

tes örök lettek volna, akik szorgalmasan és imádkozva kutatják a Szentírást, akkor tudták volna, mikor van éjszaka; a próféciákból megtudhatták volna, hogy milyen események közelednek. De ők nem álltak a helyükön, és az üzenetet alázatosabb emberek kapták. Jézus ezt mondta: *Járjatok, amíg világosságotok van, hogy sötétség ne lepjen meg titeket!* (Jn 12:35). Akik elfordulnak az Istentől származó világosságtól, vagy nem keresik, amikor elérhető, azok sötétségben maradnak” (Ellen G. White, *A nagy küzdelem*, 212).

Egy nemrég tartott katari konferencián a muzulmánok azt kérték az emberiségtől, hogy Mekkához igazítsák órájukat. A szaúd-arábiai várost a föld igazi központjának tartók szerint a „GMT” helyett, a „mekkai óra” lenne a mérvadó. Egy muzulmán geológus tudományos érvekkel is alátámasztotta ennek a kívánságnak a jogosultságát. Szerinte Mekka tökéletesen igazodik az Északi Mágneses Sarkhoz.

Annyira nagy a kísértés azt gondolnunk magunkról, hogy mi vagyunk a „hangadók”, hogy az Unió és az Egyházterület meghatározza a pontos órát. Nem! Az órák készítése és beállítása sokkal magasabb szinten történik, és most nem a Divízióra vagy a Generál Konferenciára gondolok, hanem Istenre, aki megalkotott minket, és azzal a küldetéssel bízott meg, hogy elmondjuk a kétségbeesett világnak: van remény!

A történelem óráját nem Greenwich-ben, Mekkában, Báneasán vagy az Egyházterületen állítják be. „Haszontalan szolgák vagyunk”, akiknek kötelességük a kimerültségig dolgozni mások képességéért, egészségéért, neveléséért, megszépítéséért, lelkesítéséért, szabadságáért.

Charles Spurgeon egy falun haladt keresztül egyik tanítványával. Észrevette, hogy a templom órája késik, és így szólt:

*„Ha késik az órád, te is elkésel.
Ha a templom órája késik,
az egész falu elkésik!”*

„Leteszem a tollam, és azért imádkozom, hogy az Úr elesett népére leheljen, és újra életre keltse azt. Közel van hozzánk a vég, észrevétlenül, halcan lopózik, mint a tolvaj, hogy meglepje azokat, akik felkészületlenül, őrizetlenül alszanak. Árassza ránk, kényelmes szívünkre Urunk az Ó Lelkét, hogy ne aludjunk, ahogyan sokan mások, hanem vigyázzunk és legyünk éberek!” (*The General Conference Bulletin*, 1893, 132–133). ■

Marius Munteanu
a Hetednapos Adventista Egyház Román Uniójának elnöke.

Szívből fakadó missziómunka

Gary Gibbs, *Egy megragadó bizonyágtétel* című könyvében kellemetlen képet fest a keresztényekről, akik félnek bekapcsolódni a missziómunkába.¹ A leírásban elsősorban nem a negatív megrajzolás a meglepő, hanem az a valóság, hogy a missziómunkára való készítés vagy kezdeményezés egyes embereket valósággal megrémít.

A jó hír az, hogy léteznek keresztények, akik számára a misszió nemcsak felelősség, hanem valóságos élvezet. Ezek válasza a Mt 28:19-20-ban megfogalmazott nagy elhívásra, a következő: bárhova és bármikor, szívesen. Az Adventista Teológiai Intézet egy ilyen hely, ahol elsődleges az Egyház missziós küldetése, a diákok és az alkalmazottak számos missziós tervbe kapcsolódnak be. A következő sorokban bemutatunk négy olyan missziós tervet, amelyet az ATI diákjai az evangélium hirdetésére dolgoztak ki, és amely által fejlesztik szakterületük missziós jellegét.

„A cernicai gyerekek”

Luiza Oana Capotă, PIPP diák, II. év

Nagyon örvendünk annak, hogy az akadémiai felkészülés mellett lehetőségünk adódik, hogy egy tanulmányi év keretén belül több mint tíz missziós tervbe kóstolhatunk bele, melyek elsődleges célja a bibliai üzenet bemutatása. Ezen tevékenységek figyelmének középpontjában egy-egy szociális eset áll, oktatási vagy egészségügyi kezdeményezések, illetve egyéb, sürgős beavatkozást igénylő élethelyzetek, a jobbítás vágya.

A diákok egyik legkedveltebb programja a cernicai gyerekekhez szól. A kampuszban hetente megszervezett találkozások célja egy új nézőpont és életszemlélet kialakítása bennük. A gyerekek minden vasárnap nagy lelkesedéssel vesznek részt a diákok által szervezett programokban és minőségi időt töltünk együtt. Minden alkalommal énekelünk, játszunk, megtanuljuk, hogyan élhetünk egészségesebben, de legfőképpen azt, hogy miként válhatunk kedvessé Isten és a körülöttünk élők számára. Ugyanakkor szeretnénk együtt felfedezni a Bibliát és megismerni Jézus Krisztust a bibliai történetek által, melyeket minden alkalommal egy különleges meghívott magyaráz el, általában a kampusz egyik tanára. Minden találkozás után

1. Gary Gibbs, *Egy megragadó bizonyágtétel*, 10–11. old.

rengeteg pozitív visszajelzést kapunk a gyerekek részéről, melyek meggyőznek, hogy ez a munka megérdemli teljes figyelmünket és odaadásunkat.

„Jól érzem magam itt, mert csak jó dolgokat tanulunk.” (Claudia, 11 éves) „Megmondtam a vallásnőnek, hogy tudom a Tízparancsolatot. Nem hitte el. De mivel megtanultam veletek, elmondtam neki. Nagyon elcsodálkozott és beírt egy tízest a naplóba.” (Vasile, 13 éves) „A szüleim azt mondták, hogy sokat változtam, amióta részt veszek az Intézet programjain és örvendenek, hogy ide járok.” (George, 13 éves)

Ezek a helyzetek nem valósulhatnak meg, ha a program támogatói nem dolgoznának odaadással, szenvedéllyel és élvezettel. „Ez a terv nagy kihívás számomra, mert egész szemléletemet megváltoztatta azzal kapcsolatban, hogy milyen ígéretes tulajdonságok fejlődhetnek ki egy gyerekben a Krisztussal való találkozás következtében. Mióta ebbe bekapcsolódtam, sokkal türelmesebb vagyok, nagyobb a hitem és megértettem, hogy Isten életkortól függetlenül, minden szívet megváltoztathat. A gyerekekkel együtt szervezett játékok és tevékenységek által sikerült azonosítanom lelki és érzelmi szükségleteiket, barátságot kötöttem velük és az élet egy más oldalát mutatom be számukra.” (Rebeca Noață, PIPP diák, I. év)

„Minden alkalommal, amikor a cernicai gyerekekkel találkozunk, felteszik a kérdést, hogy mikor lesz a következő program. Alig várják már, hogy újból eljöhessenek.” (Constantin Ani Ionuț, TP diák, II. év)

Örülünk az elért eredményeknek és a szülőknek, akik észreveszik a gyermekek viselkedésében bekövetkezett pozitív változásokat, amióta részt vesznek programjainkon. Indítékunk, hogy az Adventista Teológiai Intézetben eltöltött idő alatt képezzük elménket, tanuljunk meg továbbadni az értékeket és használjunk ki minden lehetőséget, ragadjunk meg minden alkalmat hitünk megvallására. Ez által a gyerektevékenység által az élet legmagasabbrendű értékeit továbbíthatjuk, Jézus Krisztus jellemének és életének tanulmányozását, ahogy azt az Ő Szava élénk tárja. Tudjuk, hogy nincs hatalmunk megváltoztatni a gyerekeket, mert a valódi változás a Szentlélek munkájának következménye, de úgy értékeljük, hogy ez egyedi kiváltság, hogy miközben saját magunk felkészülünk Isten munkájának végzésére, eszközök lehetünk az Ő kezében, hogy általunk érintse a gyermekek életét és megtanulhassák, melyik úton járjanak (Péld 22:6).

Szabadság láncokban – ASUP, ATI

Constantin Ani Ionuț, TP diák, II. év

Az ATI diákjainak egy másik kezdeményezése a börtönzolgálattal (ASUP) való együttműködésben zajlik és a foglyokra vonatkozik. A kampusz diákjai, de nem csak ők, a tanulmányi év majdnem minden hetében több börtönbe is ellátogatnak, ahol szolgálatukkal reménysugarat

gyújtanak a rabok szívébe. ASUP önkéntesként az ATI diákjai négy börtönbe járhatnak be. Minden munkacsoportnak van egy vezetője, a következőképpen: Gäești és Rahova – Constantin Ani Ionuț, Jilava – Cătinean Marcel és Târgșor – Paraschiv Iulia.

A heti ASUP program egy áhítatot, ismerkedési perceket és felváltva szemináriumokat (egészségügyi/illetlan/bibliai/családi), vetélkedőket, kérdezz-felelek játékokat foglal magába, melyet különleges percekkel zárnak, amikor a diákok és a rabok megosztanak egymással néhány élettapasztalatot. Ennek a kezdeményezésnek az alapjául Krisztus Mk 2:17-ben mondott szavai állnak: „Nem az egészségeseknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek.” Ugyanakkor a Biblia azt is említi, hogy a börtönben ülőkre (Mt 25:36) is különös gonddal kell figyel-nünk. A pozitív eredmények és a jó irányba történő változások, melyeket a program alkalmazása óta megfigyeltek, Isten áldásának jelei és a folytatásra bátorító indítékok.

Egy alkalommal megkérdeztem két volt elítéltet, hogy mit jelentett számukra az ASUP program és ennek a tevékenységnek a fejlődése. Egyikük így válaszolt: „Köszönöm Istennek, hogy elküldött titeket az Evangélium hirdetésére. Ha nem jártam volna az ASUP összejöveteleire, nem tudom, milyen lenne ma az életem, vagy hol lennék egyáltalán. Valószínűleg most is valamelyik börtönben ülnék.” Egy másik személy így vallott: „Amióta elkezdtem látogatni ezeket az alkalmakat, valami történt velem. Mintha már nem is én lennék. Most másként látom a világot. Szeretem a családomat, szeretem a barátaimat, és ami a legfontosabb, most szeretem Isten.”

Azonban ennek a munkának az áldása nemcsak azokra árad, akik részt vesznek a találkozásokon, hanem azokra is, akik áldozattal szívesen támogatják ezt a tevékenységet. Az ATI két résztvevő diákjának bizonyágtétele összegzi az egész csapat nézőpontját: „Megértettem, hogy nem kell elítélnem a körülöttem élőket, hanem hinnem kell abban a változásban, amelyet Isten véghezvisz életükben.” (Alexandru Topârlan, TP diák, II. év) „Éreztem Isten áldását amikor bekapcsolódtam ebbe a munkába és felfedeztem, hogy az Úr nemcsak az elítéltek életében, hanem az enyémben is dolgozott.” (Manafu Gabriel, TP diák, II. év)

Mind az elítéltekért végzett munkára való bibliai buzdítás, mind az elért pozitív eredmények bátorítanak a továbbhaladásra. Sőt, szeretnénk, ha ez a tevékenység minél nagyobb területekre kiterjedne, hogy a börtönökben levők is örvendhessenek az evangélium üzeneténél.

Reménység és áldás az ADRA Házban

Silviu Dănăilă, TP diák, III. év

Az ADRA Ház tevékenységére vasárnap esténként kerül sor. Ilyenkor egy 10-15 fős diákcsoport (fiúk és lányok) összegyűl egy találkozóra, amelyen a Központ szolgáltatásait igénybe vevő nők és gyermekeik vesznek részt. Mivel a résztvevők (mind a diákok, mind a meghívottak) nem mindig ugyanazok, a találkozásokat ismerkedéssel, bemutatkozással kezdjük. Ilyenkor közös elfoglaltságokat és szükségleteket azonosítunk, a hangulat fesztelenebbé, családiasabbá, kellemesebbé válik. Ezután a gyermekekhez fordulunk, megtanítjuk az előre kiválasztott énekeket, aminek ők nagyon örülnek. Néha elmondják, hogy ezeket az énekeket a hét folyamán is szokták ismételtetni, egészen a következő találkozásig. Gyerektörténettel folytatjuk, melyet valamelyik pedagógia szakos diák ad elő.

Az Istent dicsőítő lelki énekek zenei percei után egészségügyi szemináriumot tartunk, különböző közérdekű témákban. Az összejövetel a bibliai áhítat perceivel folytatódik, melyet a teológia szakos diákok készítenek elő, majd a résztvevők hozzászólhatnak a témához, kérdéseket tehetnek fel. Ilyenkor felismerjük, hogy mi, akik bemutatjuk az üzenetet, még sokat kell tanuljunk azoktól, akik gazdagabb élettapasztalattal rendelkeznek. Ez az összejövetel egyik legfontosabb pillanata, mert alkalmunk adódik meglátni a Szentlélek munkáját, amikor megérinti azok szívét, akik hallgatják az evangélium üzenetét. Mi pedig tanulságos tapasztalatokkal gazdagodunk. Végül együtt imádkozunk a sajtáságos szükségletek betöltéséért.

A megszabott program után beszélgetés következik. Ez sok esetben hosszúra nyúlik, mivel kellemes perceket töltünk együtt a gyerekekkel vagy a többi résztvevővel. Ilyenkor meggyőződhetünk arról, hogy az együtt töltött időt Isten gazdagon megáldotta és a résztvevők enyhülést nyertek lelki szenvedésükre.

A legfőbb oka annak, hogy bekapcsolódunk ezekbe a tevékenységekbe, az a vágy, hogy segítsünk embertársaink szükségleteinek kielégítésében. Megfigyeltem azonban, hogy amikor ezt tesszük, mi, diákok is áldásban részesülünk. Ez csoportjaink egységében, a mások élettapasztalatából levont tanulságokban, a gyakorlati tanulás alkalmában, a nehézségek leküzdésébe vetett hit meggyőződésében nyilvánul meg.

Mondhatjuk, hogy ez a terv felkelti érdeklődésünket a szolgálat általi, odaadással, érdeklődéssel felkínált segítségnyújtásra és érzékennyé tesz a gondokkal, nehézségekkel küzdő emberek szükségletei iránt. Ugyanakkor szeretnénk, ha a jövőben ezek a személyek szép emlékként őriznék meg ezeket az alkalmakat és nem felejtenek el azt a pillanatot, amikor a Megváltó Jézus Krisztussal találkoztak.

Szombati programok

Claudia Bulgaru, LLR-LLE diák, III. év

A Biblia arra tanít, hogy Isten megszentelte és megáldotta a hetedik napot. Ennek áldását érezve úgy döntöttünk, hogy másokkal is megosztjuk reménységünket. Minden szombaton, az istentiszteletet közötti szabad időben egy-egy kisebb diákcsoport felvállalta bizonyos missziós tervek végrehajtását. A 2014–2015-ös tanévben ezek rendszeressé váltak és három fő témakörre tagolódtak, melyek a körülöttünk élő emberek lelki és fizikai szükségleteinek betöltésére irányultak.

1. Több szombaton kimentünk a pályaudvarra, ahol ruhákat és élelmet osztottunk szét az ott élő hajléktalanknak. Minden alkalommal elbeszélgettünk velük és bemutattuk nekik az evangélium üzenetének reménységét. Ugyanakkor meghallgattuk tragikus élettapasztalataikat. A résztvevő diákok elkezdtek egyre jobban figyelni a körülöttük élők szükségleteire és akik adományainkból részesültek, nagy örömmel fogadták a feljűk irányuló gondoskodást és az evangélium jó hírét. „Miután élelmiszert és ruhákat osztogattunk a pályaudvaron, sokkal jobban értékelem mindazt, amivel rendelkezem és sokkal nyitottabban adakozok.” (Ada Checheriță, PIPP diák, I. év)

2. Egy másik program az idősek látogatása volt. Minden ilyen alkalom felkínálta azt az egyedi lehetőséget, hogy meghallgathattuk élettapasztalataikat és hitvallásukat. A diákok számára ezek a bizonyoságtelemek nyomatékosították a kitartó hitélet utáni vágyat, mely által folyamatosan fejlődhetnek annak a tervnek a kivitelezésében, amelyet Isten adott számukra, hogy majd örülhessenek az örök élet ajándékának.

3. Egy másik szombati missziós tervünk szintén a pályaudvart célozta meg, melynek keretén belül könyveket (pl. Jézus-hoz vezető út) osztogattunk az érkező vagy távozó utasoknak. A kezdeti hitetlenség és tétovázás ellenére Isten mindig küldött olyan személyeket, akik szívesen fogadták a felajánlott irodalmat és megköszönték azt. „Nem gondoltam, hogy még léteznek olyan fiatalok, akiket érdekel a körülöttük élők lelki jóléte. Nagyon örvendek, hogy találkoztunk.” (...) „Köszönöm ezt az ajándékot. Nagyon sok ideje nem kaptam ajándékot. Tiszta szívből köszönöm és ígértem, hogy elolvasom ezt a könyvet.”

A lelki témákkal kapcsolatos könyvek felajánlása hozzásegítette a diákokat személyes tapasztalatok megszerzéséhez, valamint lehetőséget nyújtott nekik, hogy kapcsolatba lépjenek olyan személyekkel, akiknek szükségük van Jézus Krisztusra. „Mostanig nem tudtam, hogyan közelítem meg a fiatalokat, most azonban túlnyomórészt fiataloknak kínálok fel a könyveket.” (Nicoleta Pătrășcanu, LLR-LLE diák, II. év)

Személyesen is találkoztam olyan emberekkel, akik azt gondolták, hogy túlságosan bűnösök ahhoz, hogy részesüljenek a Megváltó bűnbocsánatában, de mivel elfogadták ajándékunkat, hisszük, hogy szemléletük megváltozott. Ezért, ezek a személyek most imalistánkon szerepelnek és továbbra is hiszünk a menny átformáló erejében.

Ezen tervezetek felelőseként megértettem, hogy a missziómunka közelebb visz a mennyhez, mert Istenért és Vele együtt dolgozunk. A munkavégzés elégtétele pedig minden elvárást felülmúl, mivel a menny áldásai végtelenek. Ha szeretnél közelebb kerülni a mennyhez, lépj a szolgálat lépcsőjére és haladj azon felfelé azzal a hittel és meggyőződéssel, hogy hamarosan meglátjuk Megváltónkat.

* * *

Ezen bizonyoságtelemek elmondása után nem marad más hátra, mint Isten prófétájának üzenete, amelynek központi gondolata az az eredmény, amit elérhetünk, ha a fiatalok csatlakoznak a misszióhoz, amelyre elhívott minket Isten. „Az emberekre bízott legnemesebb feladat az ifjak oktatása és nevelése, hogy valódi katonákká váljanak az Úr Jézus Krisztus hadseregében.” (E. G. White, *Tanácsok szülőknek és tanároknak*, 166. old.) (...) „Ilyen képzett, erőteljes fiatalokból álló hadsereggel, mint a mi fiataljaink, a Megváltó keresztre feszítésének, mennybemenetelének és közeli visszajövetelének üzenete gyorsan eljuthat a világ minden pontjára.” (E. G. White, *Nevelés*, 271. old.) ■

2014 – Visszatekintő elemzés

Izrael fiainak száma

A jelentést Tomoiogă Ștefan testvér, a Román Unió titkára mutatta be a Számadási Bizottság keretében (2015. április 17–19.)

Számadás alkalmával, ha pozitív eredmények kerülnek bemutatásra, a szervezet vezetősége boldog, megjutalmazza alkalmazottait, külső munkatársait; ellenben ha az eredmények stagnálásra, netalán hanyatlásra utalnak, egy sor intézkedést javasol, tanulmányokat készített, új stratégiákat dolgoz ki a visszafejlődés folyamatának megállítása érdekében. Működik-e ez a mechanizmus a lelki küzdelem terén is? Nem tudjuk, mit érezhetett Gedeon, amikor látta, hány ember jelezte készségét a midianiták elleni harcra, de azt igen, hogy nagyon csodálkozott, amikor tudatták vele: túl sok a katonája! Értetlenkedett ugyan, de engedelmessékedett az Úr parancsának. Szívszorító volt számára látni, hogy huszonkétezer katona – hadseregének több mint kétharmada – hazamegy. És ez még nem volt elég. Az Úr újra megszólalt: „Még ez a nép is sok; vezesd őket le a vízhez, és ott megpróbálom őket néked, és amelyikről azt mondom néked: Ez menjen el veled, az menjen el veled” (Bírák 7:4).

2014 elején 66.651 tagunk volt, év végére 266-tal apadtunk, és maradtunk 66.385-en. E számok mögött emberek vannak, terheikkel, fájdalmaikkal, örömeikkel. Megemlítenék néhány nevet: a 12 éves Moisei Diana (Moldva), a 12 esztendő Costea Andrada (Olténia) és a 13 éves Ionaș Darius Valentin (Dél-Erdély) – ők a legifjabb adventista egyháztagok Romániában. A legidősebbek közül megemlíjtük a 102 éves Hirceag Aurel testvért (Moldva), a szintén 102 éves Stuparu Ioan testvért (Olténia) és a 98 esztendő Sigartău Ioan testvért (Észak-Erdély).

Hogy jobban megérthessük, milyen trendhez igazodik a 2014-es év, az alábbi táblázatban bemutatjuk az utóbbi 11 év adatait a keresztségeket és kizárásokat illetően.

Az utolsó évben minden 100 keresztség és hitvallással történt belépés mellett 32 személy vesztette el tagsági minőségét. Az utóbbi 11 évben 7355 személy vesztette el tagságát. Ez akkora érték, hogy a távozások okának kiderítésére kötelez, és azon is el kell gondolkodnunk, hogy mit tehetünk annak érdekében, hogy a közösségünket elhagyó személyeket visszanyerjük.

Egyháztagok

A 2014-es év statisztikája a keresztyénység első századának dinamikájával ellentétes tendenciát tükröz. Az alábbi táblázat a Romániai Adventista Egyház állapotát vázolja fel.

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Keresztség+ hitvallás	2 418	1 841	2 235	1 835	1 778	2 183	1 946	1 650	1 594	1 535	1 496
Kizárás	887	642	746	843	792	648	746	598	523	452	478
% veszteség	38	37	35	50	47	31	38	40	33	29	32

2014-ben keresztség által 1402 lélek vált egyházunk tagjává. Ez az utóbbi 24 év legalacsonyabb keresztségi rátája. 94 személy hite megvallása útján lépett be egyházunkba. Ami a távozásokat illeti: 1105 egyháztag hunyt el, 478 tagot kizártunk – 26-tal többet, mint a tavaly –, ami az utóbbi tíz év átlagát tekintve kisebb érték. Összegzésképpen: ha

Gyülekezetek

2014-ben az Inter-Európa Divízió 11 Uniójában összesen 2529 gyülekezet működött, közülük a legtöbb a Román Unióban (1099). Országos szinten megemlítenő néhány apró kis gyülekezet: Bátos (Maros megye/Dél-

Egyházterület	Gyülekezetek	Csoportok	Taglétszám összesen év elején	BEJÖVETEL			TÁVOZÁS				Igazítás +/-	Taglétszám összesen év végén
				Keresztség	Szavazat	Áthelyezés	Áthelyezés	Elhalálozás	Kizárás	Törlés		
Bánát	113	41	6 831	115	12	40	75	90	37	1	-18	6 847
Moldva	239	45	12 820	381	44	19	104	142	110			12 772
Munténia	260	64	18 609	289	17	89	287	326	136	39		18 511
Olténia	208	50	11 263	250	3	49	159	292	103		-34	11 237
Észak-Erdély	128	13	7 734	144	14	19	92	103	37			7 722
Dél-Erdély	151	32	9 300	223	4	53	132	152	55			9 296
ÖSSZESEN	1 099	245	66 557	1 402	94	774	849	1 105	478	40	-52	66 385

Akkreditáció típus/engedélyezés	Alkalmazottak összesen
Felszentelt lelkészek	342
Akkreditált tanárok (nem lelkészek)	6
Akkreditált adminisztratív személyzet	198
Segédlelkészek	40
Tanárok	1
Adminisztratív személyzet	92
Lelkészygkornokok	15
Más alkalmazottak	27
ÖSSZESEN	721

Erdély) és Mezőszentjakab (Kolozs megye/Észak-Erdély) – 4 taggal; Broșteanca (Teleorman megye/Olténia) – 6 taggal; Folt (Hunyad megye/ Bánát) – 7 taggal. A nagy taglétszámú gyülekezetek közül kiemelkednek a következők: Krajova 1 – 750 tag, Popa Tatu – 597 tag, Matca 468 tag, Kolozsvár „Speranța” – 410 tag, Temesvár „Maranatha” – 409 tag, Marosvásárhely „C” – 477 tag. Akár kicsi, akár nagy egy gyülekezet, pásztorolása ugyanúgy nagy kihívást jelent. Még kigondolnia is nehéz egy lelkésznek, hogy mit tegyen egy néhány tagú gyülekezettel, egy nagy gyülekezetben viszont, ahol az elvárások nagyok, a kihívás is sokkal nagyobb. Hálásak vagyunk Istennek, hogy 2014-ben két gyülekezetet alapíthattunk: Szatmárnémetiben (a „Râul Viu” gyülekezet – Szatmár megye/Észak-Erdély) és Magyarsároson (Maros megye/ Dél-Erdély).

Személyzet

Az elmúlt év végén a Román Uniónak összesen 721 alkalmazottja és 164 könyvevangélistája volt. Tudatában kell lennünk annak, hogy elsősorban küldetésre hívatunk el, s az alkalmazotti státuszunk csupán másodlagos szerepe van. Ha egyházunk minden alkalmazottja évente legalább egy lelket vezetne Krisztushoz, 721 új taggal gyarapodnánk, ami az elmúlt évi belépések számának a fele! Mindazonáltal a 721 alkalmazotton kívül hálásak vagyunk a 66385 egyháztagért. Ha mindegyikük szívügyének tartaná a küldetést, forradalmasítaná statisztikáinkat. A legfontosabb azonban a menny statisztikája.

Következtetések

Hogyan reagálnánk a következő üzenetre: *Jóllehet csökken a számotok, még mindig túl sokan vagytok! Gyakran üres, kihasználatlan épületek, nagyszámú adminisztratív személyzet, számos osztály, stratégia és terv.* Azonnal azt válaszolnánk, hogy nem ezzel van a gond. Ha sok a munkás, az eredmények is ehhez mértek lesznek. Érdekes, hogy Gedeon hadseregében mindössze 300 férfi maradt, de Úr ezzel a kis hadsereggel nagy csodát tett. Mindegyik katonája kapott egy kürtöt és egy üres korsót, benne fáklyával. A nagy küzdelmek megnyeréséhez elegendő a Szentlélek ereje.

„Boldog, akinek segítsége a Jákób Istene!”

A jelentést Eduard Călugăru testvér, a Román Unió pénztárosa mutatta be a Számadási Bizottság keretében (2015. április 17–19.)

Újra alkalmunk van megállapítani, hogy Isten ígéretei beteljesednek, szereti egyházát, és áldásait árasztja ránk. A vallásszabadságot szavatoló törvények nyújtotta biztonság és béke kedvezett terveink 2014-re beütemezett megvalósításainak. Értékelendő egyházunk tagjainak hűsége és a hazai és külföldi projektekben való cselekvő részvétele.

A befolyt tizedek összege nőtt, akárcsak a szombatiszkolai, 13. szombati és imaheti adakozások összege, valamint az Adventista Médiaközpontnak, az Adventista Világrádióknak, a Divízióknak és a vallásszabadság védelmének szánt adományok összege is. Enyhén csökkent a hálaadományok summája, az ADRA Segélyszervezetet és a nevelést támogató adakozások összege.

Az alábbi táblázat összehasonlítja a 2014-es évet a 2013-as évvel a befolyt tized összegének tekintetében.

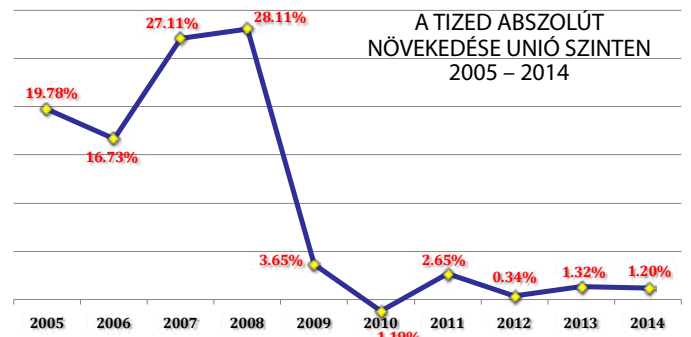
A tized összegének abszolút növekedése 2014-ben 2013-hoz képest, Unió szinten, 668207 lej, százalékban pedig 1,15% (2013-ban 2012-höz képest a gyarapodás 1,66% volt). Figyelembe véve az 1,07%-os inflációs rátát (2013-ban 3,98% volt), az aktualizált átlagtized 0,07%-kal nőtt 2014-ben 2013-hoz képest (2013-ban 2,39%-os csökkenést könyveltünk el 2012-höz képest).

A tagonkénti átlagtized összege növekedett: 894 lej volt egész évre (74 lej egy hónapra). Mindez a tagok Isten iránti hűségét tanúsítja (2013-ban 880 lej volt egész évre, azaz 73 lej egy hónapra, 2012-ben pedig 866 lej egész évre, azaz 72 lej egy hónapra).

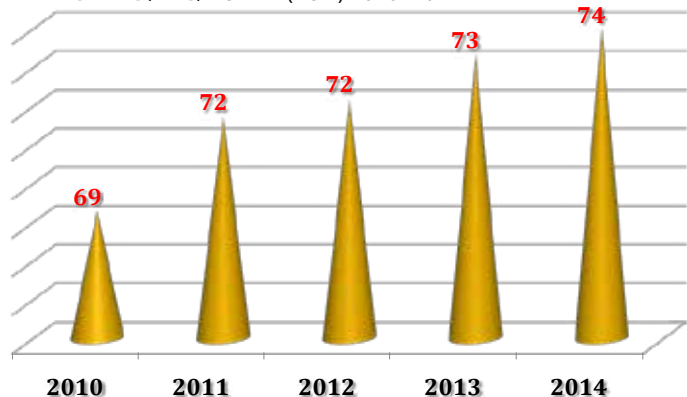
*Inflációs ráta
1,07

EGYHÁZTERÜLET	2014 / 2013	
	Növekedés	
	%	% aktualizált
BÁNÁT	102.33%	101.23%
MOLDVA	101.05%	99.96%
MUNTÉNIA	102.07%	100.98%
OLTÉNIA	96.65%	95.62%
ÉSZAK-ERDÉLY	103.12%	102.02%
DÉL-ERDÉLY	101.72%	100.63%
ÖSSZESEN	101.15%	100.07%

* lásd: <http://www.insse.ro>

ÁTLAG TIZED/TAG/HÓNAP (RON) 2010–2014

Az euróban fizetett tized összege esetében 2014-ben növekedést könyvelhettünk el 2013-hoz képest, annak ellenére, hogy az árfolyam 4,42 lejről 4,44 lejre nőtt.

A szombatiszkolai adományok összege – világszinten a legfontosabb tétel – 1,61%-kal nőtt, és elérte a 2772021 lejt. Egy tag átlagban 0,80 lejt adakozott minden szombaton a Szombatiszkolának (2013-ban ez 0,79 lej volt). Sokáig ez az adomány az Egyházterületek rendelkezésére állt, s a befolyt összegeket imaházak építésére használták fel (a Generál Konferenciával történt egyeztetés nyomán). 2012-től a szombatiszkolai adományok egy részét a Generál Konferencia számlájára utaljuk át, hogy ebből világszéles evangelizációs terveket valósítsanak meg (2014-ben az átutalt összeg a szombatiszkolai adományok 50%-át tette ki. Ugyanezt tettük a 13. szombati adományok 50%-ával).

Az alábbiakban részletesen bemutatjuk a különleges adományok helyzetét:

- Hálaadományok: 823907 lej
- ADRA: 245864 lej
- Imaheti adományok: 291384 lej
- Világrádió: 120452 lej
- A misszió kiterjesztése: 223869 lej
- Vallásszabadság: 96893 lej
- Ifjúság: 94672 lej
- Keresztény nevelés: 70624 lej
- Adventista Médiaközpont: 334426 lej
- 13. szombati adomány: 248144 lej

A hálaadományok összege 823907 lej volt (2013-ban 842644 lej). A Generál Konferenciával való egyezség nyomán 2012-ig a befolyt összegek a Konferenciák rendelkezésére álltak, hogy ebből a fehér területeken végzett szolgálatot finanszírozzák. 2012-től egy részét a Generál Konferenciának utaljuk át a világmissziót támogató (2014-ben 50%). A nevelés támogatását szolgáló adományok továbbra is az Egyházterületek rendelkezésére állnak, akár csak a tizedadományok egy százaléka.

Az Adventista Médiaközpont továbbra is nagy kihívás a romániai adventizmusnak. Sok pénzre van szükség a rádió és a televízió működtetéséhez. 2014-ben a Médiaközpontot 334426 lejjel támogatták (2013-ban 324114 lejjel), miközben az Unió 5504700 lejt utalt át a Központ számlájára (1230000 eurót).

Szolgálatunk egy másik fontos területe felebarátaink megsegítése. Az ADRA Szervezetnek felajánlott adományok összege 2014-ben 245864 lej volt (szemben a 2013-ban begyűlt 287500

lejjel). Az ADRA beszámolt arról, hogy mire használják fel ezt az összeget. Ezúttal is értékeltük itthoni és külföldi testvéreink együttérzését, áldozatát.

Nem hagyhatjuk ki jelentésünkéből a gyülekezetek költségvetését támogató adományokat sem. A befolyt összegeket imaházak építésére, fenntartására, helyi evangelizációra és különböző tervek finanszírozására fordítottuk. Unió szinten ez az összeg 14030431 lej volt, 27,6%-kal több, mint 2013-ban.

Az alábbi táblázat az imaházépítés helyzetét vázolja fel, országos szinten:

EGYHÁZTERÜLET	2014-ben átadott	2014 végén még építés alatt	2015-ben kezdődő építkezés	2015-ben befejezendő építkezések
BÁNÁT	1	13	3	2
MOLDVA	3	9	4	4
MUNTÉNIA	2	11	2	4
OLTÉNIA	1	19	-	6
ÉSZAK-ERDÉLY	1	22	2	4
DÉL-ERDÉLY	1	18	1	3
ÖSSZESEN	9	92	12	23

2014 végén 92 imaház állt építkezés alatt, országos szinten 9 imaházat adtunk át. 2015-re 12 új építkezésnek fogunk neki, és 23-at fogunk befejezni.

2014-ben az Unió a következő összegeket küldte tovább a Divízióknak (Generál Konferenciáknak):

- a) 10%+1% a teljes tized összegéből: 636423 lejt.
- b) az ifjúságnak szánt adomány összegét: 94672 lejt
- c) a misszió kiterjesztését támogató adomány összegét: 223846 lejt.
- d) a szombatiszkolai, 13. szombati, hála- és imaheti adományok 50%-át.

A Romániai Hetednap Adventista Egyház folytatja a Világegyház pénzügyi rendszerébe történő integrációját. A felajánlott tizeddel és adományokkal hozzájárulunk tehát az evangélium világszéles hirdetéséhez.

Egyházi intézményeink a következő támogatásokban részesültek:

- Adventista Médiaközpont: 5504700 lej
- ADRA: 245864 lej
- Könyvevangélista Szolgálat: 273991 lej
- Ösvénykeresők Egyesülete, Sola Scriptura, ASEF és ACL: 227161 lej.

2014-ben a Divízió a következő összegeket utalta át a romániai misszió számára:

- missziós tervek egyházterületi szinten: 558500 lej
- missziós tervek intézményi szinten (legfőképpen az Adventista Médiaközpont): 570700 lej.

Tudjuk, hogy az említett összegek mellett olyan közvetlen, személyes adományok is hozzájárultak intézményeink működéséhez, amelyek nem szerepelnek ebben a kimutatásban. Isten azonban tud minden hozzájárulásról, és az Ő szolgálatában mindenki számára van hely. A szolgálat hatékonyságának fokát a hűség és a Szentlélek részvételének mértéke határozza meg. 2014-ben is örvendhettünk áldásainak, segítségének, ezért a jövőben is Őrá alapozzuk reménységünket. ■

Faluvégi Dezső

– utazó az örökkévalóság felé

Kétezertizenöt március 11-én, hosszas szenvedés után Faluvégi Dezső testvérünk megpihent az Úrban. Élete, Istennek szentelt szolgálata, mély gondolkodásról tanúskodó prédikációi, lelkes előadói munkássága és ihletett alkotása sok nemzedékre rányomta bélyegét. Nem töltött be hivatalos egyházi funkciót, és nem is törekedett erre, mindazonáltal kötelességének érezte az egészséges lelkeség hirdetését, a helyes bibliaközpontú tanítás mellett kötelezvéen el magát. Az alázatos keresztény lelkiületet, az érett bátorságot és a kitartó cselekvés örömét hagyományozta ránk. Nem volt megalkuvó, a kihívó, önmagát dicsőítő szolgálatot kerülte. Meggyőzően szemléltette a salamoni tanácsot: „Valamit hatalmadban van cselekedni erőd szerint, azt cselekedd!” (Préd 9:12).

Faluvégi testvér 1926. május 6-án született Marosvásárhelyen, egy egyszerű, négy fiúgyermekes munkáscsaládban. Anyai ágon az erdélyi szombatos mozgalom leszármazottja. Nagymamája református vallású volt ugyan, titokban mégis a szombatot ünnepelte, és a szombatünnepelésbe az unokáját is beavatta. Édesanyja és ifjú fia, Dezső, keresztység által belépett az Adventista Egyházba.

A kolozsvári Katolikus Gimnáziumban, majd a Gimnáziumi Szintű Tanítóképzőben tanult. 1944-ben a nyugati fronton harcolt, 1945-ben orosz fogságba került. A három és félévnnyi rab-ság alatt megtanult oroszul és számos mesterséget elsajátított.

Hazatérte után pedagógusként dolgozott, majd helyettesítő tanárként orosz nyelvet tanított. 1950-ben a Bolyai Tudományegyetem fordítóként és könyvtárosként alkalmazta.

1952-ben kezdte el tanulmányait az Adventista Teológiai Szemináriumban, két év múlva pedig már titkára és tanára volt ennek az intézménynek. 1955-ben a hatalom leváltotta a Szeminárium vezetését. Ezt követően Faluvégi testvér négy éven keresztül napszámosként dolgozott, s emellett sokat fordított. Az ezt követő négy évben lelkészként szolgált Bihar megyében, ekkor vette feleségül a szorgalmas, a gyermekek nevelése és a betegek gondozása iránt elkötelezett Kosta Ilonát. Házasságukat Isten két gyermekkel áldotta meg: Dániellel és Laura-Zitával.

1963-tól a Munténiai Egyházterület lelkészeként a Slănic- (Prahova megye) és Rădoiești-kerületekben (Teleorman megye) szolgált, majd megszakításokkal az Egyházterületnél dolgozott tanácsosként (1969–1980, 1984–1989), majd újra lelkész-ként.

Mindez idő alatt Faluvégi testvér különböző tervek megvalósításán fáradozott, feláldozva szabadidejét, és sokszor komoly kockázatokat is vállalva. Vallásos gyermekdalokat gyűjtött és komponált („Csicseregnek a madárkák”), számos cikket és könyvet fordított magyar és román nyelvre (G. Vandeman „A fel-lázadt bolygó c. könyve). Értékes

énekgyűjteményt szerkesztett a magyar nyelvű adventista kórusok számára. Eredeti elgondolás alapján megalkotott egy bibliai szótárt és konkordanciát, melyet sajnos sosem publikálhatott.

Egyike volt a magyar adventista prédikátorok lelki összetartását szorgalmazó TKV („Tovább Kell Vinnetek!”) megalapítóinak. A mozgalmat az akkori hatalom elfojtotta. Faluvégi testvért is kihallgatták, de erkölcsi tartása nem engedte meg, hogy elismerje az ellenük felhozott vádakat, és a büntetés alól sem próbált meg kibújni azzal, hogy bocsánatot kér az elnyomó hatalomtól.

1986 augusztusában, közvetlenül a bukaresti Grant imaház lebontása után egyike volt a sátor-imaház megépítése legbuzgóbb szorgalmazóinak. Tizenegy éven keresztül a Grant gyülekezet ebben a sátorban tartotta istentiszteleteit.

1990 után Faluvégi testvér különösképpen a lelkészképzésben tevékenykedett. Személye hídát képezett nemzedékek között, állandó nyitottságot tanúsított az új iránt, és mindvégig bízott abban, hogy Isten vezeti az Egyházat. Utolsó nagy megvalósítása egyházunk hivatalos énekeskönyvének magyarra fordítása, a régi szövegek adaptálása.

A március 14-i istentisztelet megható alkalom volt hálát adnunk Istennek hűséges szolgáljért, és megújítanunk elkötelezettségünket küldetésünk teljesítésének folytatásáért. ■

Adrian Bocăneanu lelkész 1995 és 2005 között a Hetednap Adventista Egyház elnöke volt.

Az Evangélium Mexikóban

„...Jer által Macedóniába, és légy segítségül nekünk! Mihelyt pedig a látást látta (Pál), azonnal igyekeznék elmenni Macedóniába, megértvén, hogy oda hívott minket az Úr, hogy azoknak prédikáljuk az evangéliomot.” (Csel 16:9-10)

Habár nem Macedóniáról, hanem Mexikóról van szó, a meghívás, amelyet tavaly a „Share Him” szervezet részéről kaptam, hasonlóan hangzott. Arról szólt, hogy csatlakozzunk ahhoz a diákcsoporthoz, amely 2015. június 16 – július 5 között Mexikó déli részén fogja hirdetni Jézust.

Megértve, hogy Isten elhívott az evangélium hirdetésére, minden látszólagos akadály ellenére, megszerveztük az Adventista Teológiai Intézet diákjaiból és az ország különböző pontjain működő AMiCUS szervezet tagjaiból álló 20 fős csoportot, amely bekapcsolódik majd ebbe a munkába. Megértettük, hogy „minden tag egy szócső, amely által Isten megoszthatja a világgal az Ő kegyelmének kincseit, Krisztus felfoghatatlan gazdagságát. A Megváltó annyira szeretné, hogy szolgálai bemutassák a világnak az Ő jellemét. Semmire nincs nagyobb szüksége a világnak, mint a Megváltó emberek által megnyilvánuló szeretetére.”¹

A mexikói missziómunka az evangélium hirdetéséről szól. A csoport minden tagjának feladata, hogy a helyi Egyházterület és a „Share Him” szervezet által kiválasztott 20 helység egyikében, estéről estére prédikáljon.

Miért „Share Him”?

A „Share Him” a Karolinai Egyházterület (USA) missziós osztályának egy terve, melynek célja a laikusok bevonása a missziómunkába. Minden évben tagok, lelkészek és fiatalok ezreit hívják meg az Észak-Amerikai Divízióból és a világ más Divízióiból, evangelizálásra. A „Share Him” küldetés szeretné fellobbantani a gyülekezetek tagjaiban a Megváltó által ránk bízott küldetés teljesítésének vágyát és felkínálja a szervezett keretet, melyben láthatják, hogyan dolgozik Isten bennük és általuk. Céljuk, hogy az evangelizálás ne csak a prédikálásra féltetett időt jelentse, hanem váljon egy olyan életformává, amely nemcsak azokra van hatással, akik az élvonalban tevékenykednek, hanem az egész gyülekezetre. Egy „Share Him” evangelizációs kampány elsődleges célja bemutatni Jézust másoknak, különösen arról beszélve, hogy mit tett Ő az előadó személy életében és miért vagyunk hetednapi adventisták. Ez a munka minden résztvevő számára felkínálja a lehetőséget, hogy láthassa Isten csodálatos munkáját, amely által az emberek szívét és elméjét önmaga felé fordítja. Még szebb azonban az a munka, amely a csoport tagjainak szívében zajlik, mert a megélt tapasztalatok mindenképp megváltoztatnak. Hazatérése után a résztvevők nagy része szeretné folytatni a missziót, a megélt tapasztalatokkal gazdagítva.

„Share Him” és Románia

Ez a diákoknak szóló külmisziós tervezet egy hosszútávú program része, mely 2004 júniusában kezdődött, amikor az Adventista Teológiai Intézet bekapcsolódott egy madagaszkári evangelizálásba. Ez a tevékenység további misszióutakkal folytatódott 2005-ben Kamerunban, Ugandában, 2006-ban Venezuelában, 2007-ben Malajziában, 2008-ban Tanzániában, 2009-ben Nicaraguában, 2010-2011-ben a Fülöp-szigeteken, 2013-ban a Moldovai Köztársaságban és Ruandában, valamint 2014-ben Etiópiában. A programba az ATI 98 diákja kapcsolódott be, nagyrésztük a lelkészképző szakról, de más tanszékekről is csatlakoztak néhányan, valamint az ATI 10 tanárja is részt vett a missziómunkában.

Vagyunk erre a missziós tapasztalatra, mert minden évben láttuk befolyását az események helyszínén és a diákok életében egyaránt. Találkoztunk olyan

¹ Ellen G. White, *Az apostolok története*, 600. old.

gyülekezetekkel, amelyek már nem hittek az evangelizálás és a missziós tervek hatékonyságában, és biztosak voltak benne, hogy senki nem válaszol majd a meghívásra. Ezek a gyülekezetek saját szemükkel látták a Szentlélek munkáját, mivel a meghívottak száma sok esetben több volt, mint a tagoké, akik máskülönben teljes létszámban voltak jelen az előadásokon, mivel sokak szívében dolgozott az Ige és mivel nagyon sokan döntöttek a keresztség mellett. Ezek a tagok most már nyitottak az evangelizálás munkája iránt.

A diákok pedig a misszió forró vágyával szívükben térnek haza, tevékenykednek a helyi gyülekezetekben, olyan bátorsággal kezdeményeznek, amelyet addig nem is tudtak elképzelni. Ebben az évben újdonságnak számít az AMiCUS szervezet részvétele. Így egy nagyobb csoportot szervezünk meg, melybe az ország több pontjáról érkeznek fiatalok. Határozott meggyőződésünk, hogy egy ehhez hasonló missziós tapasztalat felébreszti a diákokban a szolgálat utáni vágyat.

A legutóbbi tapasztalatok – 2014, Etiópia

„Tudatosítottam, hogy Isten helyezi ajkamra a szavakat és Ő adja számomra a megfelelő hozzáállást, hogy az üzenetet értékes szívek hallják meg. A harmadik este témája egy különleges kérdés volt. A jó és rossz közötti küzdelemlről beszéltem, valamint Istennel való kapcsolatunkról. A prédikáció elkezdése előtt a fordító javasolta, hogy három felhívással zárjam beszédemet. Egyik szóljon a vendégeknek, egyik a betegeknek és egyik az egymással háborúságban élőknek. Kértem Istentől a megfelelő gondolatokat és szavakat.

A végén, a felhívás ideje alatt láttam, hogy egy nő előrejött és arccal a földre borulva letérdelt. Őt egy másik asszony követte, aki az elsőtől bizonyos távolságot tartva szintén letérdelt. Többen előrejöttek és mindannyiukért imádkoztunk. A hazafelé vezető úton a fordító elmesélte az első két nő történetét. Nagyon csodálkozott, hogy válaszoltak a felhívásra. Elmondta, hogy a két asszony háborúban állt egymással, mert az egyik család fia megölte a másik család fiát. A lelkészek, a presbiterek, a testvérek számtalanszor megpróbálták kibékíteni őket, de nem sikerült megegyezésre jutniuk. Most sokan álmétkodva figyelték az eseményeket. Felismertem, hogy Isten jelen volt közöttünk és Ő hozta rendbe a dolgokat. És még ennél is többet tett a következő estén, amikor az említett két nő újból, sírva válaszolt a felhívásra és az ima után összeölelkezve megbocsátottak egymásnak.” (Luiza Capotă)

„Úgy érzem, hogy nagy áldásban részesültem, hogy lehetőségem van Istenért dolgozni. Gondoltam, hogy elmegyek Etiópiába és érdekes embereket ismerhetek meg, azonban az evangélium prédikálása és Isten folyamatos jelenlétének érzése teljes mértékben megváltoztatta az életemet. Most új ember vagyok és csak a missziómunkára tudok gondolni. Folyamatosan azon dolgozom, hogy milyen megfelelő módszerekkel beszélhetek másoknak reménységünkről. Nem is tudom szavakban kifejezni, mit érzek, de biztos vagyok benne, hogy soha többé nem leszek olyan, mint Etiópiába való elutazásom előtt. Amióta hazatértem, folyton Isten munkájára gondolok és többet imádkozom, mint valaha.” (Claudia Bulgaru)

A te támogatásod

Nem sok idő van június 15-ig és a szükség nagy. Ha szeretnéd támogatni azokat, akik jelentkeztek erre a missziómunkára, elsősorban meghívlak, hogy mától kezdve, egészen hazatérésükig imádkozz értük: Traian és Irina Aldea, Marcel Brândzanic, Bianca Aelenei, Daniel Andrei, Ștefan Bărbuceanu, Claudia Bulgaru, Luiza Capotă, Marcel Cătinean, Ada Checheriță, Adina Comorașu, Ilie Cotruță, Ovidiu Dascălu, Silviu Dănilă, Arrys Drăghici, Liviu Gava, Daniel Gomboș, Alexandra Muscalu, Iulia Paraschiv, Cristian Sipoș és Darius Verjel Timiș. E cikk megírásának pillanatában a csapat egy része még nem rendelkezik érvényes USA-ba szóló vízummal, azonban Isten már elkezdte visszagigazolni hívását. Ha találkozol velük, beszélgetsetek el és bátorítsd döntésüket, hazatérésükkor pedig kérd meg őket, hogy mondják el, milyen hatást gyakorolhat egy ilyen missziómunka a te életedre is.

Ha anyagilag is szeretnéd támogatni ezt a munkát, kérlek hívd telefonon a 0742.28.2384 számot vagy írd levelet a capelan@institutadventist.ro címre. A banki átutaláshoz szükséges adatok a következők: lejben, ING LEI RO50INGB0000999900949932, euróban EURO RO08INGB0000999904393897. ■

Benjamin Stan,
Adventista Teológiai
Intézet (ATI)

Ékes angyalnyelvünk

Az üzenet fontossága mindig megköveteli a hírvívó gondos kiválasztását, valamint a formai elvárások tiszteletben tartását. A régi korokban a királyi levelet sok esetben arany betűkkel írták és mindig a legnagyobb védelem alatt közvetítették.

A Jelenések könyve 14:6-11 szakaszában a legfontosabb isteni üzenetet olvashatjuk, mely úgy kap kellő megbecsülést, ha célba érkezik. Kitől és hova? Az üzenet hordozója elsősorban János, aki a kijelentés jegyzője is, utána Istennek minden kiválasztott eszköze, akinek a címzettekhez el kell juttatnia az üzenetet.

A célközösség egyik csoportja „minden... nyelv” (Jel14:6). Így ahhoz, hogy az üzenet célba érkezhessen, szem előtt kell tartani a címzettet, jelen esetben a nyelv sajátosságait.

Az Ige és a nyelv kapcsolata

Az Ige és a nyelv nemcsak feladó-címzett viszonyban vannak, hanem a nyelv hordozója is az Igének. „A Bibliának emberi nyelven kell szólnia. Minden emberi egyben tökéletlen is.”²¹ Mi-

vel a tökéletlen emberi nyelv Isten választott eszköze az Ige közvetítésére, tartozunk Istennek a nyelv művelésével, fejlesztésével, hogy Igéjét helyesebben értessük, értessük meg.

A hármas angyali üzenet nem egy, hanem „minden nyelv”-ről említést tesz. Miért nyelvek? Emlékezzünk, hogy a Babel tornyánál Isten sokasította meg a nyelveket, ezáltal vett gátat a bűn terjedési ütemének, meg-
hiúsítva ezzel az ellen-

ség tervét, akinek akkor is, később is kedvezett volna az egynyelvűség.

Amikor elérkezett az idő, az egynyelvű Ige átlépte a nyelvi határokat és az igehirdetés által megszólított minden népet, hogy Isten „egybeszerkessen magának mindeneket a Krisztusban, mind amelyek a mennyekben vannak, mind amelyek a földön vannak” (Ef 1:10). Tehát Isten az akaratát, hogy egybeszerkessze magának minden nyelvből az egyházát, a soknyelvű Ige szolgálatával végzi el.

Végletek és veszélyek

Az egyház egységének isteni eszményét és a soknyelvű Ige kapcsolatát a történelem folyamán sokszor helytelenül értelmezték.

A középkori nyugat-európai egyház egy intézményes egységbe zárta be nyáját. Az egyházszervezeti keret tartotta össze a test tagjait, akikből hiányzott az éltető és összekötő erő, az Ige. Az igazi igehirdetés nem kapott helyet a liturgiában. A kevés evangéliumi idézés is érthetetlen volt a köznép számára. „Isten Igéje hosszú századokon át... – a valdensesk bibliafordítását kivéve – csak az iskolázottak által ismert nyelveken szólt meg.”²² Ritkaságnak számít nyelveken szólalt meg.²² Ritkaságnak számít magyar ősratunk, a *Halotti beszéd és könyörgés* (1192–1195, III. Béla korából), egy teljes magyar nyelvű prédikáció, olyan korban, amikor az anyanyelvi prédikáció hiányzott Európában. Mint élettelen kövek nehezdedtek az egyház falába összezárt értelem nélküli tagok, várva, hogy megvalósítsák Isten a szándékát, hogy mint „élő kövek” épüljenek lelki házzá. (1Pt 2:5)

A reformáció által Isten életre keltette az egyház köveit. Mi a reformáció lényege? Heltai Gáspár kolozsvári reformátor megfogalmazása szerint „tétül [itt-ott], villámlani kezdte az Úr Istennek Igéje” (1570), mégpedig a legérthetőbben, a nép nyelvén. Megjelenik az anyanyelvi igehirdetés és a Biblia Európában és ezzel az egyszerű ember megérthette a hit dolgait.

Sajnos, miközben az anyanyelvi ige által megdobbannak az élő kövek a falban, a fallal, az egyházszervezettel végzetes dolog történik. Először is a reformáció felekeztesedik. Mondjuk a régiekkel, hogy szükségszerű volt. *Ecclesia refor-*

Halotti beszéd és könyörgés – a legkorábbi latin betűs, teljesen magyar nyelvű szövegemlék

mata semper reformanda, vagyis „az egyháznak újból és újból reformálódnia kell.” A haladók és kezdők szétváltak. Végül az egyes felekezeten belül is nemzetiesednek, vagyis ahány nemzet, annyi egyház jön létre, sok esetben nemcsak szervezeti, hanem tanításbeli elkülönülésekkel.

A bemutatott két történelmi példa rámutat, hogy nem kis feladat élő kövekként élő falban maradni. Az előbbiben, a középkori egyházban Ige nélküli intézményes egység uralkodott, az utóbbiban jelen van az Ige ismerete, de a többnyelvű Ige mentén felbomlik az egyház.

A hármass angali üzenet és az egység

Az Adventista Egyház úttörői is szembesülnek az egység és soknyelvűség kihívásával. Ellen G. White írásaiban számtalan figyelmeztetést találunk az egyház egységének megőrzésére, másrészt az anyanyelv fontosságára nézve az üzenet szempontjából.

Isten népének „egyetlen célja legyen, hogy elvigye a kegyelem üzenetét az egész földre. Egyesek egyféleképpen dolgoznak, mások másképpen, amint az Úr elhívta és vezette őket. De együtt kell tuskodniuk, keresve az egységet...”³

Akadtak próbálkozások, főként a többnyelvű Svájcban, arra nézve, hogy nemzeti egyházat szervezzenek. Erre válaszolhatott Ellen White a következő sorokkal: „Írnom kell nyíltan a válaszfalak emelésével kapcsolatosan. Egy ilyen művelet az emberi találmány művelete. Nem Isten terve, hogy az emberek különböző közösségekbe tömörüljenek nemzeti és nyelvi szempontok szerint. Ha ezt teszik, látásuk beszűkül és befolyásuk meggyengül. Isten egy harmonikus keveredését szeretné látni a talentumoknak.”⁴

„Az első dolog, amit az Úr szeretne látni, hogy keressük, miként egyesíthetjük a különböző nemzetiségű testvérek érdekeit, hogy közös legyen a szimpátia és a munka ereje.”⁵ Nyilván nem azt kell értenünk e sorokból, hogy minden nemzetnek egyetlen szervezési egységbe kell tartoznia, hiszen az egyházterületek és uniók megszervezése szükségszerű volt, hanem inkább azt, hogy attól függetlenül, hogy milyen kisebb szervezeti egységhez tartoznak, az adventistáknak egyeknek kell lenniük célban, tanításban és egy világszervezetben.

A hármass angali üzenet és a soknyelvűség

Amikor az advent mozgalom megértette, hogy üzenete határok nélküli, nyomban elkezdte a külmiszió megszervezését. Ellen White bátorítja

a fiatalokat idegen nyelvek tanulására, hogy új misszióterületeken válhassanak hasznára a műnek. „Szükséges lehet bizonyos esetekben, hogy a fiatal idegen nyelveket tanuljon... Lényeges, hogy olyanokat avassunk be a szolgálatba, akik anyanyelvükön tudják megszólítani a különböző nemzeteket.”⁶ De a legmegfelelőbb módszert abban látja, hogy az egyes nemzetekből megnyerteket küldjék ki misszióba saját nemzettársaikhoz, akiket anyanyelvükön szólíthatnak meg. „Sok nemzetiségű él városainkban, őket is meg kell közelítenünk a jelen igazsággal. Amikor ők elfogadják az üzenetet, azonnal munkához látnak, és visszatérve otthonaikba, megnyerhetik népüket az igazságnak.”⁷ „Közülük képezhessünk olyan embereket, akik hirdessék az üzenetet saját nemzettársaiknak országunkban és a különböző nemzeteknek a földön.”⁸ E kettős tanácsot követte Huenergardt János, az 1898-ban Amerikából Magyarországra kiküldött misszionárius. Itlétekor oly szinten sajátította el nyelvünket, hogy egy év és nyolc hónap után megtarthatta első prédikációját magyarul, tolmács nélkül.⁹ Alapossággal képezte ki az itthoni könyvevangélistákat is és felszentelte az első magyar anyanyelvű prédikátort, Kelemen Istvánt.

Ellen White arra bátorít, hogy az üzenet közlése anyanyelven történjen, de buzdít az anyanyelv alapos elsajátítására is. „Sokkal fontosabb az élő vagy holt idegennyelv elsajátításánál, hogy könnyedén és folyékonyan beszéljünk és írjunk anyanyelvünkön.”¹⁰ Azaz mindenkinek feladata, hogy alaposan megértse és a maga során helyesen közölje a szót és Istennek szavát.

A három angali emberi nyelven beszél és állandó törekvése kell legyen, hogy szabadon szólaljon meg az örökkévaló Isten Igéje, ékes anyanyelven, édes anyanyelven. ■

1. Ellen White: 24. kézirat.
2. Ellen White: *A nagy küzdelem*, 79. old.
3. Ellen White: *To Be Like Jesus*, 252. old.
4. Ellen White: *Bizonyágtételek*, 9. köt., 197. old.
5. Ellen White: *Rewiew and Herald*, 1889. november 12. old.
6. Ellen White: *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, 516. old.
7. Ellen White: *Sermons and Talks*, 2. köt., 327. old.
8. Ellen White: *Rewiew and Herald*, 1914. október 29.
9. Szigeti Jenő: *Fejezetek a H.N. Adventista Egyház Magyarországi Történetéből*, kiadja: H.N. Adventista Egyház, 80. old.
10. Ellen White: *Tanácsok a gyülekezetnek*, 210. old.

Filep-Lukács István, Etnikai csoportok asszisztens, Román Unió; Etnikai csoportok igazgató, Észak-Erdélyi Egyházterület

„Őrálló, mennyi van még hátra...?”

A közönséges evangélium gyümölcsei

A mennyei átvilágítás és az ihletett diagnózis fényében őszintén el kell ismernünk, hogy időben és lelkiségben nagyon lemaradtunk Isten tervétől. Nem szoktam ilyen dolgokról beszélni, nehogy elcsüggyesszek valakit. A valóság azonban az, hogy szükségünk van határozottan visszatérni Istenhez. A hit „ellazulásának”, a kényelembe helyezkedésnek, az oldott, „rózsaszín felhős” kellemes pihenésnek, az előítélet- és félelemmentes hozzáállásnak az egyik oka az evangélium „hit általi megigazulás”-tanának téves értelmezése és prédikálása. Amikor felszínesen értelmezzük az evangéliumot, amikor hagyjuk, hogy a nehezen érthető dolgok (2Pt 3:16) az emberi természet magyarázataiban merüljenek ki, amikor Pált ellentmondásba állítjuk Jakabbal és Mózesrel, sőt még Jézussal is, ez az „evangéliumi” vita egyaránt befolyásolja egyéni és gyülekezeti lelki életünket.

Napjainkban a törvényeskedés mellett még egy olcsó és közönséges evangélium prédikálásának kihívásával is szembe kell néznünk. Nagy adventista személyiségek, mint George Knight és Fernando Canale sajnálkozva jelentették ki, hogy az adventizmust egy teljesen más evangélium árasztotta el, mint az 1888-ban megújított egészséges üzenet.¹

A minneapolis-i üzenet nem a „hit általi megigazulás” egy laza, könnyed elfogadása, hanem „Krisztus feddhetetlensége a törvény összefüggésében”.²

Az Istennek való engedelmesség az egyedüli olyan magatartásforma, amely üdvösségre vezet, Isten szava pedig lehet ígéret, parancsolat, tanács vagy kinyilatkoztatás. „A hit általi engedelmesség a hit általi megigazulás”.³

Az ígéreteknek (evangélium) való engedelmesség tulajdonképpen a hit. A parancsolatoknak való engedelmesség a törvények hittal és szeretettel történő megtartását jelenti. Az Isten kinyi-

latkoztatásainak való engedelmesség azt jelenti, hogy hisszük és örömmel támogatjuk azokat az üzeneteket, amelyek feltárják előttünk a más-képp ismeretlen jövőt, a föld eredetét, a szent történelmet, amelyet nem tudhatunk meg a történelem vagy a természettudományok felfedezéseiből vagy filozofikus eszmefuttatásokból.

Az elpecsételés ideje

Amikor fiatal koromban a Próféta-ság Lelkének írásait olvastam, különböző érzelmek kerítették hatalmukba ezek tartalmával kapcsolatban. Megkedveltették velem a Bibliát, örömet, derűt és bizalmat hoztak életembe. Alkalmanként azonban megremegtem és megrendültem, mint amikor a Jelenéseket olvasom. Az egyik ilyen rettegésben tartó fejezet, melynek gyakori olvasását szándékosan kerültem, az „Isten pecsétje” (*Bizonyságtételek*, 5. kötet, 204. old.). A könyv elektronikus formátumban is olvasható a www.adventist.ro honlapon, az E-Books „Tanulmányozási anyag” címszó alatt. Ebben a fejezetben meglepett az a kijelentés, mely szerint a Jel 7:3-4-ben leírt elpecsételés ideje (Ezék 9. fejlátomásának szemléltetése által), nem a lelkiség csúcspontján, hanem a legnagyobb lelki-erkölcsi visszaesés idején következik be:

„A válság rohamosan közeledik. Isten haragja kiadásának ideje hamarosan bekövetkezik. Annak ellenére, hogy nem leli kedvét a büntetésben, Ő hamarosan megteszi ezt. Azok, akik a világosságban járnak, meglátják a közeledő veszedelem jeleit, azonban ne maradjanak tétlen, közömbösen várva a romlást, azzal a hittal vigasztalódva, hogy Isten megoltalmazza népét a harag napján.”

„Akkor, amikor az Egyházban a legnagyobb lesz a veszedelem és a legmélyebb a válság, a világosságban álló kis csoport sóhajt és nyög az országban dúló törvénytelenések miatt. Imáik különösképpen az Egyházért szólnak, amelynek tagjai a világhoz hasonlóan viselkednek.” (207. old.)

Itt a bűnnel szembeni érzékenységről, az „országban” és „különösen... az Egyház soraiban”

A megváltás elsősorban a bűntől, a vétektől, a bűn hatalmától, a bűnös természettől való szabadulást jelenti. Akik csak a megváltás mellékhatásait keresik (szabadulás a büntetéstől, halhatatlanság, örök boldogság), megmaradnak jelen állapotukban: elvesznek.

zajló eseményekről van szó. Megjelenik a hívők azon csoportja, akik különböznek a világtól, akik lelki fájdalmat és kínokat éreznek a fennálló bűnös állapotok miatt, akik közbenjárnak Istennél. Nem a törvényeskedő, felszínes rögeszmék állnak a középpontban, hanem a hívők tiszta lelkiismerete, akik tudják, hogy Isten bármennyire megbocsátó is, nem fogadhatja el az Ő szavának áthágását. A megváltás elsősorban a bűntől, a vétektől, a bűn hatalmától, a bűnös természettől való szabadulást jelenti. Akik csak a megváltás mellékhatásait keresik (szabadulás a büntetéstől, halhatatlanság, örök boldogság), megmaradnak jelen állapotukban: elvesznek.

Van reménység

Ellentétben azokkal, akik Lóthoz hasonlóan szenvednek, mások is megjelennek, akik megpróbálják a szőnyeg alá söpörni a szemetet, vagy mentegetni az uralkodó egyetemes törvényteleniséget. A valódi hívők azonban aggódnak és szenvednek, amiért nem tudják megállítani a bűn terjedését, amelyben sokan kényelmesen érzik magukat.

„Ők sírnak Isten előtt, látva, hogy az olyan házakban, ahol nagy világossággal rendelkeztek, most már elhanyagolják a vallást. Lelkük szenved azért, mert a büszkeség, az anyagiasság, az önzés és a csalások minden formája láthatóvá vált az egyházban. Isten Lelke, aki fedd, az ajtón kívül maradt, míg Sátán szolgálai győzedelmeskednek.” (208. old.) „Akik nem szomorkodnak lelki hanyatlásuk miatt, akik nem sírnak mások vétkeiért, Isten pecsétje nélkül maradnak.” (209. old.)

A siránkozáson túl azonban lássuk, mit tehetünk még. És valóban, kaptunk egy tanácsot:

„A bátorság, az erő, a hit... nem egy pillanat műve. Ezek a mennyei ajándékok az évek tapasztalatából származnak. Egész életükön át tartó szent erőfeszítésekkel és az igazsághoz való határozott ragaszkodás által Isten gyermekei megpecsételték sorsukat.” (209. old.)

„Azok közül, akik vallják a szombat megtartását, nem mindenki kapja meg a pecsétet. Akik másokat tanítanak az igazságra, nem kapják meg mindannyian homlokukra Isten pecsétjét. Ők rendelkeznek az igazság világosságával, ismerik Uruk akaratát, értik hitünk minden pontját, de nincsenek megfelelő cselekedeteik... Nekik egy jól szervezett családhoz hasonlóan kellett volna bemutatniuk a világnak az igazság emberi szívve gyakorolt befolyását.”

„Mindenkinek magának tanulmányozza most a Bibliát, térdre borulva Isten előtt, alázatos szív-

vel, gyermekként várva a tanítást, ha szeretné megérteni, mit kér tőle Isten. Bármilyen magas tiszttségben álljon is egy szolgálattevő Isten előtt, ha elhanyagolja a Tőle kapott világosságot követését, ha visszautasítja, hogy gyermekként tanuljon, sötétségben marad és másokat is oda vezet.”

„Egyikünk sem részesülhet Isten pecsétjében, ameddig jellemünkön folt vagy sömörögzés” van. A mi feladatunk jellemünk megjobbítása, lelkünk templomának megtisztítása. Akkor ránk hull a késői eső, ahogyan a korai eső hullott a tanítványokra Pütkösdkor.” (211. old.)

„Testvérek, mit tesztek a felkészülés nagy munkájának idején? Akik egyesülnek a világgal, annak kézjegyet hordozzák és észrevétlenül készülnek a fenevad bélyegének felvételére. Azonban akik nem önmagukban bíznak, akik megalázkodnak Isten előtt és az igazságnak való engedelmesség által megtisztítják lelküket, a menny kézjegyet hordozzák és felkészülnek, hogy homlokukon viseljék Isten pecsétjét. Amikor életbe lép a törvény és elpecsételtetnek, jellemük örökre ugyanaz marad, tiszta és folt nélküli.” (212. old.)

„Most van a felkészülés ideje. Isten pecsétje soha nem kerül egy tisztátalan, világias vagy törtető ember homlokára. Soha nem kerül hamis nyelvűek és szívűek homlokára. Mindazoknak, akik megkapják a pecsétet, a menny jelöltjeként, folt nélkül kell megállniuk Isten előtt.” (213. old.) ■

Mindenki magának tanulmányozza most a Bibliát, térdre borulva Isten előtt, alázatos szívvel, gyermekként várva a tanítást, ha szeretné megérteni, mit kér tőle Isten. Bármilyen magas tiszttségben álljon is egy szolgálattevő Isten előtt, ha elhanyagolja a Tőle kapott világosságot követését, ha visszautasítja, hogy gyermekként tanuljon, sötétségben marad és másokat is oda vezet.

1. George R Knight, *Angry Saints* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn., 1989), 128. old.; Fernando Canale, „A Close Look at the Adventist Mind”, in *Perspective Digest*, 17. köt., 4, ATS, 2015. www.perspectivedigest.org/article/82/archives/17-4/a-close-look-at-the-adventist-mind.

2. „Az igazság szépségét Krisztus, a törvény összefüggésében való feddhetetlenségének bemutatásában látom, ahogyan azt a doktor (Waggoner) élénk tárta.” E. G. White, Pastoral Ministry, „Unique Message”, 27. old.; EGW '88: 164.

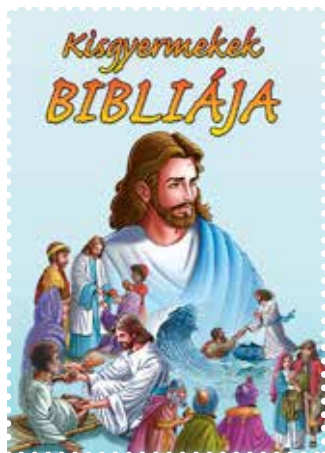
3. Ellen White nyomán, 43/1907-es kézirat, Bibliakommentár, I. kötet, 1118. old. – 5Móz 6:6-9 (angol eredetiben). Lásd még: Róm 1:5; 2:13; 16:26; Zsid 11:8; Jak 1:22-25; 2:22-24; 1Jn 3:7.

Florin Lăiu,
Biblia-tanár

KÖNYVAJÁNLÓ A GYERMEKEK NAPJÁRA

A Viața și Sănătate Kiadó idén is megszervezi a Gyermekek Napját, május 25-én, amikor is 20%-os kedvezménnyel rendelhetnek és vásárolhatnak kínálatunkból. Örömmel hirdetjük, hogy erre az alkalomra hazai újdonságokkal is szolgálhatunk.

Kifestős Biblia

Ezt a Bibliát a legkisebbek is használhatják. Nincs szükség a betűk ismeretére, egyszerűen csak kezükbe kell venniük a színes ceruzákat, ha meg akarják ismerni a bibliai történeteket. A színezhető oldalak olyan hősokeket mutatnak be, mint Noé, Ábrahám, József, Sámson, Dávid vagy Dániel. A könyv 100 oldalt tartalmaz az Ó- és Újszövetség legkiemelkedőbb történeteiből.

Kisgyermek Bibliaja

Kedves gyerekek! E képes Biblia lapjain történeteket találtok Isten hőseiről. A könyv első részében megismerhetitek az első teremtett családot: Ádámot és Évát. Majd olvashattok Jónásról, aki három napot töltött egy hal gyomrában. Bemutatjuk nektek Dánielt is, aki nagyon szerette Istent.

A könyv második része Jézus életének néhány eseményét mutatja be: születését és csodáit.

Illemtan keresztény gyermekeknek

Geanina Constantin

E kötet 25 fejezetet tartalmaz, és könnyen érthető nyelvezetben olyan témákat érint, amelyek lényeges alkotóelemei mindennapi életünknek. Mindegyik fejezet – az illemszabályok bemutatása mellett – ihletett idézeteket, bibliaiszövegeket, irodalmi szövegrészleteket is tartalmaz,

amelyek illő magatartás-modelleket illusztrálnak, vagy éppen az elkerülendő faragatlanságot domborítják ki. Némely fejezetekben teszketek is találhatóak, melyek segítségével ellenőrizhetjük, hogy megértettük-e a közölt információkat. „Civilizáltak”, jól neveltnek” lenni elsősorban Isten iránti kötelesség. A jó keresztény illetudóan viselkedik.

Thor, a pajkos kiscica

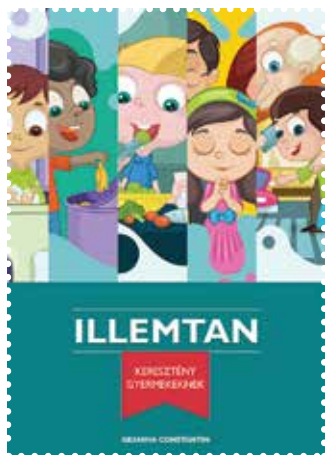
VeraLee Wiggins

Ebben a történetben két testvér, Molly és Todd, nagyon megkedvelnek egy kiscicát, akit Thornak neveznek el. A gyerekek és a kiscica egyre szorosabb barátságba kerülnek, melynek során mindhárman sok mindent megértenek a hűségről, bizalomról és engedelmességről. A kalandokon túl Molly és Todd megtanulják, hogy minden embernek szeretettel és felelősségteljesen kell viszonyulnia Isten teremtményeikhez.

Rút Petúnia

Heather Grovet

Heather Grovet egy kilencéves kislány rútv, nevetlen mopszával együtt átélt mókás kalandjairól mesél. Petúnia távolról sem az a tökéletes kutya, akire a kislány születésnapjára ajándékként vágyott, ám hamarosan mégis a kedvence lett. Az engedelenség és megbocsátás leckéi, amiket Kyle és Petúnia együtt megtanultak, Istennek az ember és teremtett állatai iránt tanúsított jóságát szemléltetik. A kis olvasók megérthetik a történetből, hogy Isten mindannyiukat szereti és kész megbocsátani nekik, ha tévedtek is. ■

Ellen G. White írásainak ihletettsége és tekintélye

A Hetednapi Adventista Egyház Generál Konferenciájának 1980-ban tartott dallasi közgyűlésén megszavazták az Alapvető Hittételek Nyilatkozatát, melyben aláhúzták: „A Hetednapi Adventisták hitük egyedüli alapjául a Bibliát fogadják el és hitalapelveikről vallják, hogy azok a Szentírás tanításai.” A Nyilatkozat 1. pontja tükrözi az Egyház értelmezését a Szentírás ihletettségével és tekintélyével kapcsolatban, a 17. pont pedig tükrözi az Egyház hozzáállását Ellen G. White írásaihoz, a Szentírás függvényében. Ezek a szakaszok a következőképpen szólnak:

1. pont – A Szentírás

A Szentírás, az Ó- és az Újszövetség képezi Isten írott Szavát, melyet Istennek szent emberei jegyeztek le mennyei ihletésre. Ők úgy beszéltek és írtak, ahogyan a Szentlélek vezette és irányította őket. Ebben az Igében Isten felruházta az embereket az üdvösséghez szükséges ismerettel. A Szentírás az Ő akaratának tévedhetetlen kinyilatkoztatása. Ez a jellem mércéje, a tapasztalat próbája, a hitalapelvek teljes tekintélyű felfedése és Istennek a történelemben megnyilvánuló cselekedetei bizalmas leírása. Ezek alátámasztását a következő igazságszavakban találjuk: 2Pt 1:20,21; 2Tim 3:16,17; Zsolt 119:105; Péld 30:5,6; Ésa 8:20; Jn 17:17; 1Thess 2:13; Zsid 4:12.

17. pont – A próféataság ajándéka

A Szentlélek egyik ajándéka a prófétálás. Ez az ajándék a maradék egyház ismertető jele és Ellen G. White munkássága által nyilvánult meg. Mint Isten hírnöke, írásai a tekintélyt sugárzó igazság folyamatos ihletforrásai, azé az igazsága, amely vigasztalást, vezetést, tanítást és útbaigazítást nyújt az egyháznak. Ezek az írások világosan rámutatnak arra, hogy a Biblia az az útmutató, amelynek fényében minden tanítást és tapasztalatot meg kell vizsgálnunk. Ennek a gondolatnak az alátámasztását a következő igazságszavakban találjuk: Jóel 2:28,29; Csel 2:14-21; Zsid 1:1-3; Jel 12:17; Jel 19:10.

A következő állítások és tagadások Ellen White írásainak ihletettségéről és tekintélyéről, valamint a Szentírással való kapcsolatukról szólnak. Ezeket a tisztázó kijelentéseket egységes egészként kellene kezelnünk. Ezek kifejezik a hetednapi adventisták jelenlegi értelmezését a témában felmerülő gondokkal kapcsolatban, azonban ne használjuk őket a fent említett két hittétel helyettesítésére vagy azok részeként.

ÁLLÍTÁSOK

Hisszük, hogy a Szentírás Isten kinyilatkoztatott mennyei szava és a Szentlélek ihlette.

Hisszük, hogy a Szentírás kánonja csak az Ószövetség és az Újszövetség hatvanhat könyvéből áll.

Hisszük, hogy a Szentírás a hit alapja és a legmagasabb rendű tekintélyt képezi minden elvi, illetve gyakorlati kérdésben.

Hisszük, hogy a Szentírás Isten emberi nyelven megnyilatkozó Szava.

Hisszük, hogy a Szentírás tanítása szerint a prófétálás ajándéka az újszövetségi idők után nyilvánul meg a keresztyény egyházban.

Hisszük, hogy Ellen White munkája és írásai a próféataság ajándékának megnyilvánulásai.

Hisszük, hogy Ellen White-ot a Szentlélek ihlette és írásai, ezen ihletés termékei, elsősorban a hetednapi adventistákkal kapcsolatban alkalmazhatóak és rájuk gyakorolnak tekintélyt.

Hisszük, hogy Ellen White írásainak célja, hogy útmutatást nyújtson a Szentírás tanításainak megértésében, ezen tanítások gyakorlati alkalmazásában, prófétikus sürgősséggel, a lelki és erkölcsi életben.

Hisszük, hogy Ellen White prófétai ajándékának elfogadása lényeges a Hetednapi Adventista Egyház növekedésének és egységének érdekében.

Hisszük, hogy az Ellen White írásaiiban megtalálható irodalmi források és segédeszközök használatának párhuzamát fellelhetjük a Biblia egyes írásaiiban.

TAGADÁSOK

Nem hisszük, hogy Ellen White írásainak minősége vagy ihletettségi szintje különbözik a Szentírásétól.

Nem hisszük, hogy Ellen White írásai hozzáadódhatnak a Szentírás kánonjához.

Nem hisszük, hogy Ellen White írásai a Szentíráshoz hasonlóan képeznek a keresztyény hit alapját és végső tekintélyt.

Nem hisszük, hogy Ellen White írásait a hitalapelvek alapjaként használhatnánk.

Nem hisszük, hogy Ellen White írásainak tanulmányozása helyettesítheti a bibliatanulmányozást.

Nem hisszük, hogy a Szentírást csak Ellen White írásai által érthetjük meg.

Nem hisszük, hogy Ellen White írásai kimerítik a Szentírás megértését.

Nem hisszük, hogy Ellen White írásai lényegesek a Szentírás igazságainak hirdetésére a társadalomban.

Nem hisszük, hogy Ellen White írásai egyszerűen a keresztyény szentség termékei.

Nem hisszük, hogy az irodalmi források és kiegészítő eszközök használata Ellen White írásaiiban cáfolná műveinek ihletettségét.

Következésképpen, Ellen White írásai ihletettségének és tekintélyének helyes értelmezése elkerüli a két végletet: a) azt a meggyőződést, hogy ezek az írások egyenlő kanonikus szinten állnak a Szentírással vagy b) azt a meggyőződést, hogy ez egyszerűen csak keresztyény irodalom. ■

Beszélgessünk Jézussal!

1. Tedd sorrendbe az alábbi betűket, hogy megfelejtsd az Úr Jézus ígérését azzal kapcsolatban, hogy mit jelent Ő számunkra.

- a) 1János 4:14 DÜZVÖTŐÍ – _ _ _ _ _
- b) János 15:15 RATÁB – _ _ _ _ _
- c) 2Korinthus 1:5 GAVISZATÓL – _ _ _ _ _

Megfejtés: a) Üdvözítő, b) Barát, c) Vigasztalo

R H I T C R E D E R E G B T I
 V E N G E D E L M E S S É G E
 K R M R E D I N T A K N K F R
 N T N É V B H V Q K F Y E V B
 D U H U N S F A N Ö J U J D Ű
 J R E A V Y B I W Z M G H I N
 E I D V R I S M L B L A B L B
 D S Z E N T L É L E K L N T O
 M I J L O C I R G N H O L V C
 B I Z A L O M M K J N M J D S
 B Ű N V A L L O M Á S E N B Á
 K J M A N G A I E R E J V H N
 V I G A S Z T A L Á S E Z E A
 K E G Y E L E M S S E D J N T

2. Mi mindent jelenthet számodra az ima?

Az alábbi szórácsban találd meg az elrejtett szavakat függőlegesen, vízszintesen és átlósan.

Reménység	Hit
Engedelmesség	Szentlélek
Bizalom	Közbenjárás
Bűnvallomás	Kegyelem
Béke	Nyugalom
Vigasztalás	Bűnbocsánat

Alina Chirileanu,
 igazgatói asszisztens,
 Gyermekszolgálat
 Osztály, Román Unió

T N R D E S S E W L E T L E Y E K
 N H V S V T V T Z S G I A
 K J R A N G A I E R E I E Z A
 V B N E S W O T V A L O M Á S
 S J D S J N M K J N M J D S
 C O L V C M I J L O C I R G N
 O N T L É L E K L N T O
 D E I D V R I S M L B L A B L B
 J R E A V Y B I W Z M G H I N
 U H U N S F A N Ö J U J D Ű
 D U H U N S F A N Ö J U J D Ű
 B I Z A L O M M K J N M J D S
 K R M R E D I N T A K N K F R
 V E N G E D E L M E S S É G E
 R H I T C R E D E R E G B T I

Megfejtés:

„Kevesebbet prédikáljatok és többet tanítsatok!”

Meggyőződésünk, hogy e tanács mennyei ihletésű. Az istentiszteleteinken résztvevő híveknek nagy szükségük van a kommunikációra és a képzésre, mivel nyomasztja őket az idő rövideje és a küldetés sürgőssége, nekünk pedig kötelességünk párbeszéd által tisztáznunk, megoldanunk előttük minden olyan kérdést, mely nem tűr halasztást. A Román Uniónak a 2014–2019-es időszakra szóló munkastratégiája elsőrendű fontosságot tulajdonít a lelki és hitelvi konszolidációnak, valamint a nevelésnek, amivel a lelki megújulást és a küldetés újravállalását tűzi ki célul. Az Unió sürgős javaslata a szombat délutáni istentiszteleteknek általános vagy specifikus képzési alkalmakká való átalakítása (egyszer egy hónapban). A képzések a gyülekezetek helyzetéhez és stratégiáihoz igazodnak.

Az *Adventszemle* következő számában és az Unió honlapján ötleteket, témákat ajánlunk majd ezen találkozók megszervezéséhez.

Ez az országos program elsőbbséget képez a vezetők számára (Unió-szinten, egyházterületi szinten, lelkészek, gyülekezetvezetők szintjén), lebonyolításukért az egyházterületek vezetősége felel. A dokumentumot az Unió Végrehajtó Bizottsága 2015. április 19-én szavazta meg.

Mit is akar elérni az Unió ezzel a kezdeménnyel? A szombat délutáni istentiszteletek megszüntetését? Képzést tartani Isten Szava tanulmányozása helyett? Szó sincs erről!

Az egyház képez. Az Úr megbízása – „tegyetek tanítványokká!” – nem csak az Ige hallgatásában teljesedik ki, még akkor sem, ha ezt így szoktuk meg. Észre kell vennünk, mekkora távolság van aközött, hogy mit teszünk a jelenben, és mit kellene tennünk az isteni ihletés szerint. És ha már senkinek nincs szüksége egy, az egyházzal készült röntgenfelvételre ahhoz, hogy

tudatosuljon benne, mennyire távol vagyunk a céltól, meg kell tennünk az első nagy lépést: meg kell változtatnunk az álláspontunkat. Az egyház minden befolyási szintjén dolgozó vezetőnek tudatosan és kitartóan változtatnia kell álláspontját, amit annak újra megtanulása követ, hogy mit kell továbbadnunk, amikor az Úr házában találkozunk.

Ez a kezdeményezés semmivel sem kér többet tőlünk (sem időt, sem forrásanyagokat), hiszen mindenünk megvan, ami szükséges, az Unió és az Egyházterületek rendszeresen szerkesztik és küldik a képzési anyagokat. Itt inkább az igazi tanítványképzés javítására és kiterjesztésére van szükség, egyházunk vezetősége pedig megszavazta a lelkészek és presbiterek támogatását ebben a nevelői munkában.

Az *evangélium szolgái* című könyvből kiemelt szövegrészlet azt is kidomborítja, hogy nyilvános egyházi tevékenységünk mellett a lelkészi látogatásoknak is ugyanaz kell, hogy legyen a céljuk: a képzés, amelyet alapos előkészítésnek kell megelőznie. A híveknek várniuk kell és el kell sajátítaniuk ezeket az anyagokat.

Egy hónap múlva újra találkozunk, és további részletekkel fogunk szolgálni e kérdést illetően. E határozata révén egyházunk országos vezetősége nem kívánja új csomagolásba burkolni a jelen valóságát, hanem megpróbálja biztosítani az előfeltételeket a változáshoz, és ígéretet tesz, hogy egyházként mindent megtesz, amire az Úr kéri. ■

„Prédikátor testvéreim, ne gondoljátok, hogy csak egyféleképpen dolgozhatok, hogy a lelkekért csak úgy munkálkodhattok, ha előadásokat tartotok. A legjobb tevékenység számotokra a tanítás, oktatás. Ha alkalmatok van, üljetek le egy családi körben, és engedjétek, hogy kérdéseket tegyenek fel nektek. Válaszoljatok rájuk türelemmel és egyszerűen. Kevesebbet prédikáljatok és többet tanítsatok, tartssatok Biblia-felolvasásokat, imádkozzatok a családokkal vagy kis csoportokkal.”

**Ellen G. White,
Az evangélium szolgái, 193. old.**

*Marius Munteanu
a Hetednapos Adventista Egyház Román Uniójának elnöke.*

FELVÉTELI

ADVENTISTA
TEOLÓGIAI INTÉZET

2015

Örök életre szóló

Jellem és Hívatás

„Az egyetlen kincs, amit ebből a világból az örök életbe átörökíthetünk, az isteni képmásra és hasonlatosságra átalakult jellem.”

*E. G. White,
Krisztus példázata, 284. old.*

**július 13–23.
szeptember 7–16.**

**Adventista
pasztorálteológia**

**Szociális
munka**

**Óvodapedagógusi
és tanítóképző szak**

www.institutadventist.ro / 021 369 53 50 / 0744 68 51 23

Fotó: Emanuela Jalbă & Anvergura Production